

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानंद प्रकाश.

(६२ मासनी पूर्णिमाघे प्रकट थतुं भासिकपत्र.)

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कारुण्यान्न सुधारसोऽस्ति हृदयद्रोहान्न हालाहलं ।
 वृत्तादस्ति न कल्पपादप इह क्रोधान्न दावानलः ॥
 संतोषादपरोऽस्ति न प्रियसुहृद्दोभान्न चान्यो रिषु ।
 युक्तायुक्तमिदं मया निगदितं यद्रोचते तत्यज ॥

भु० २६ खु. वीर सं. २४५५. वैत्र. आत्म सं. ३३. अंक ८ भे.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानंद सभा—लालनगर.

विषयानुक्रमणिका.

१ आत्म स्तवन.	...	२१७	७ विवार्थी-विभाग वांचन.	...	२२६
२ श्री नवपद्म आराधना.	...	२१८	८ खी-विभाग वांचन.	...	२२८
३ अगीयार अंगोभां निःपत्तु			९ शिखर परथी दृष्टिपात.	...	२३२
क्लेश तीर्थकर वर्तन.	...	२१९	१० सुख तथा शांति.	...	२३४
४ महोत्तोना वरण्ये.	...	२२२	११ वर्तमान समाचार.	...	२३८-२४०
५ वीतराग-स्तोत्र.	...	२२३	१२ स्तीकार अनेसमालोचना.	...	२३८
६ प्रश्नोत्तर समरयांगे.	...	२२५			

मुद्रकः—शा. गुलामयांद लक्ष्मुभाई. आनंद प्री. प्रेस स्टेशन रोड—लालनगर.

वार्षिक भूल्य इ. १) रुपाल रुप्त्र ४ आना.

શ્રી નવપદજીના આરાધન માટે-ખાસ લાભ.

શ્રી નવપદજી પૂજા.

અર્થ નોટ, મંડળ, યંત્ર વિધિ સહિત.

આ અંથમાં પૂજા, તેના અર્થ, વિશેષ સમજણ માટે વિશેષાર્થ અને કુટનોટ પણ આપેલ છે. તેનો ભાવાર્થ ને વિશેષાર્થ એવી સુંદર રીતે આપેલ છે કે વાંચનારના હદ્યમાં અનેરો રંગ લાગે ને પ્રલુબ્ધ પ્રેમ ઉત્પત્ત થાય તે સ્વાભાવિક છે.

શ્રી નવપદજીનું મંડળ પણ આ યુક્તમાં આપ્યું છે. તેમાં મંડળના પદોના વર્ણ વિગેરે હકીકતો છે. આ મંડળ આયંભીક-ઓળો કરનારને ઉપયોગી હોવાથી તે મોટા અર્થ કરી જુદા જુદા મંડળના રંગો પ્રમાણે છપાવી દ્વારા કરેલ છે.

શ્રી સિદ્ધચક્રનો યંત્ર પણ યુક્તમાં દ્વારા કરી તેનું આરાધન કરવાની વિધિ રૂપી સમજ રાક્ષય, તેવી રીતે આપવામાં આવેલ છે.

આ યુક્તના એ વિભાગો નીચે મુજબ પાડી અંથને અત્યુત્તમ બનાવવામાં આવ્યો છે.

વિભાગ . લો.

૧ શ્રી નવપદજી અને તેના વર્ણો. ૨ શ્રી નવપદજી આરાધનના રાષ્ટ્રાંતો.

૩ શ્રી નવપદજીનો યંત્ર તેની સમજ સાથે. ૪ શ્રી નવપદજી ઓળો વિધિ.

૫ શ્રી નવપદજીના ચૈત્યવંદન સ્તવન રહુતિઓ.

વિભાગ . ન લો.

૧ શ્રીમહ ધરોવિજયજી દૃત નવપદજી પૂજા અર્થ સહિત. ૨ પૂજા—નોટ.

૩ શ્રીમહ પદ્મનિઃખયજી દૃત નવપદજી પૂજા. ૪ શ્રીમહ વિજયાનંદસુરિ દૃત શ્રી નવપદજીપૂજા.

અંથને આ પ્રમાણે ઉત્તમ બનાવી રેશમી કપડના પાક પુંદરી બાધનીંગ કરાવેલ હોના છતાં કિમત દુઃકત રૂપીઓ એક ને ચાર આના પોરટેજ જુદું.

કીમતમાં મોટા ધરાડો છતાં બેટ પણ સાથે.

શ્રીપાણ રાજાનો રાસ

યુજસતી અર્થ સાથે (સચિત્ર)

આ અંથ તો દરેક કુટુંબમાં હોનોઝ નોરાયે, ચૈત્ર માસ અને આસો માસમાં આવતા આયંભીક તપ કરી, શ્રી નવપદજી મહારાજનું અધૂર્ય મદાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે તેવા શ્રીપાણ મહારાજનું ચરિત સર્વ કોઈ સહેલાધ્યથી સમજી શક તેની રીતે અર્થ સાથે યુજસતી બાધામાં પાના ૪૬૦ પાડું કપડાતું બાધનીંગ સાથે પ્રદાન થાપેલ છે. કિમત રૂ. ૩-૦-૦ છતાં પેશાક શુદી રૂ. ૩ (અક્ષર રૂતિયા) સુધી લેનારને એ રૂપીઆમાં આપવામાં આવશે.

સાથે ન સતતવનો સુંદર ખોધ નામનું રૂ. ૧-૦-૦ની કિમતનું પુસ્તક બેટ આપવામાં આવશે.

આજના એંક્ઝિનો વથારે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

તરફથી

પ્રકટ થયેલ અંથોનું

(જેમાં સાંસ્કૃત, માગધી, ગુજરાતી ભાષાના તથા જૈન
ઐતિહાસિક વિગેરે છે.)

સુધીની પૂછ.

આત્મ સંવત ૩૩

વીર સંવત ૨૪૫૫

વીકસ સંવત ૧૯૮૫

સને ૧૯૨૬

— • —

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

(संस्कृत भाषधी अने भूग टीकाना अथेा.)

+१ श्री समवसरण स्तवः ...	०-१-०	२५ चेतोहृतम्	०-४-०
+२ क्लुष्मक भवावलि प्रकरणम् ...	०-१-०	+२६ श्री पर्युषया गर्वाणिका व्याख्यानम्	०-६-०
+३ श्री लोडनालिद्वात्रिशक्ता ...	०-२-०	+२७ अंगकमासा कथा	०-६-०
+४ श्री चेनिस्तवः	०-१-०	+२८ सम्यक्तव कौमुदी	०-१२-०
+५ श्री कालसमितिकालिघान प्रकरणम् ०-१-६		+२९ श्री शुशुविवरणम् ...	१-०-०
+६ देह स्थिति स्तवः	०-१-०	+३० धम रत्न प्रकरणम् ...	०-१२-०
+७ श्री सिद्धदंडिका	०-१-०	+३१ श्री कृपसूत्रम् सुगोपिका ...	०-०-०
+८ श्री कायरित्यति स्तोत्रालिघान प्रकरणम्	०-२-०	+३२ उत्तराध्ययनसूत्रम्	४-०-०
+९ श्री भावप्रकरणम्	०-२-०	+३३ उपदेश समतिका	०-१३-०
+१० नवतत्त्वलाभ्य	०-१२-०	+३४ कुभारपाल प्रजापति	१-०-०
+११ विचार पंचाशिका	०-२-०	+३५ श्री आचारोपदेश	०-३-०
+१२ अंग षट्टनिशिका	०-२-०	+३६ श्री रोहिणी-अशोक्यद्र हथा	०-२-०
+१३ परमाणु अनु षट्टनिशिका— पुरुग्रह षट्टनिशिका-निगोष षट् निशिका	०-३-०	+३७ गुड शूष्य षट् त्रिंशत् षट्टनिशिका कुलकम्	०-१०-०
+१४ सावच्युरिकं आवक्तव्यमंग प्रकरणम्	०-२-०	+३८ श्री ग्रानसार सूत्रम्	१-४-०
+१५ देव वन्दन-गुरुव-दन-मत्याभ्यान लाभ्यतयम्	०-५-०	+३९ समयसार प्रकरणम् ...	०-१०-०
१६ सिद्ध पंचाशिका	०-२-०	+४० सुहृत सागर... ...	०-१२-०
१७ अश्वाय उपचारिका कुलकम् ...	०-२-०	+४१ धनिमल कथा... ...	०-२-०
१८ विचार समितिका	०-३-०	४२ प्रतिमा शतकम्	०-८-०
१९ अस्य लक्ष्मत्वगणितं श्री गुम्हावीर रत्नवनम्	०-२-०	+४३ धन्य कथानकम्	०-२-०
२० पंचसूत्रम्	०-६-०	+४४ चतुर्विंशति जिनसहुति संग्रह	०-६-०
२१ श्री जग्मूरवामि चरितम् ...	०-४-०	+४५ रौद्रिष्णेय-कृष्णनकम् ...	०-२-०
२२ श्री रत्नपाल नृपत्यानकम् ...	०-५-०	+४६ लघुक्षेत्र समाप्त प्रकरणम् ...	१-०-०
२३ सुमा रत्नावली	०-४-०	+४७ भृहत्संबद्धिः	२-८-०
२४ मेघदूत समस्याः लेखः ...	०-४-०	+४८ श्री विद्यु	२-८-०
		+४९ षट् दशनं समुच्चयः ...	३-०-०
		+५० पंच संग्रह	३-८-०
		+५१ सुहृत संकृतंनम्	०-८-०
		+५२ सटीकाश्वारःप्राचीनाः कर्म अन्या	२-८-०

+ आ नीशानीवाणा पुस्तको सीख्ने नथी.

+५४ सम्बोध समिति ...	०-१०-०	१७ धर्म परीक्षा ...	१-०-०
५४ कुरुख्यभाषा कथा ...	१-८-०	१८ समितिक्षत स्थान प्रकरणम् ...	१-२-०
५५ सामाचारी प्रकरण आराधना वि. राखकल्पतुम् गी प्रकरणम् ...	०-८-०	१९ चेताय वंशसु महाभास ...	१-२-०
५६ करुणा वंशसुक नाटकम् ...	०-४-०	२० प्रश्न पद्धतिनामा अन्थः ...	०-२-०
+५७ कुमारपाणि चरित्र महाकाव्यम्	०-८-०	+२१ श्री कल्पसूत्रम् किरणावली ...	०-०-०
५८ महावारि चरित्र ...	१-०-०	२२ योगदर्शन तथा योगविंशिका	१-८-०
५९ द्वौमुदी मित्रानन्दम् ...	०-६-०	२३ भृत्या प्रकरण ...	०-४-०
६० अमुद रोहिण्यम् ...	०-५-०	२४ हेवेन्द्र नरहेन्द्र प्रकरणम् ...	०-१२-०
६१ धर्मोद्योगम् ...	०-४-०	२५ यन्दवीरशुभा-धनधर्म-सिद्ध- दाक्षिण्य-सुभूत्य नृपाविभव	
६२ पञ्चनिर्दयीप्रतापोपांग तुलीय		यतुष्ठ-कथा यतुष्ठम् ...	०-११-०
६३ संबद्धी प्रकरण ...	०-६-०	७६ लैन भेदहुतम् ...	२-०-०
६४ रथसुहरी कहा ...	०-६-०	७७ आवधिम विधि प्रकरण ...	०-८-०
६५ सिद्ध प्रालृतं सरीकम् ...	०-१०-०	७८ गुरुतरत विनिश्चयः ...	३-०-०
६६ दानप्रदीप ...	२-०-०	७९ यतुविधति 'अद्रस्तुति' ...	०-४-०
६७ अंष्टेतृह्य निभंगी प्रकरण	०-१०-०	वसुहेन दीड़ी भाग १ लो... छपाय छे.	

(वगर नं धरना)

१ सुमठ चरित्र ...	०-२-०	+७ साधु आनश्यक कियानास्त्रो	भेट.
+२ अस्य भंजी ...	०-२-०	८ नयोपदेश ...	१-०-०
+३ सुख ना चरित्र (प्रथमआग)	०-६-०	९ श्रीपाणि चरित्र ...	०-४-०
४ अनुतरोवराध सूत्र ...	०-६-०	१० गणेश भूंग प्रकरण ...	०-४-०
५ नण दमयांती भूण ...	भेट.	११ भूगांक चरित्र ...	०-४-०
+६ लैन दृष्टि किया विधि.	भेट.		

प्रनर्तक श्री कांतिविजयज्ञ लैन ऐतिहासिक अंथा.

+१ विधि निवेशी	१-०-०	५ द्वोपदी स्वयंवरम्	०-४-०
+२ कृपासागर दृष्टि	१-०-०	६ माचीन लैन लेख संशोधना २ ले ३-८-०	
+३ यतुंजय तीर्थोक्तार प्रथम ...	०-१०-०	७ लैन ऐतिहासिक गूजर धार्य संचय	२-१२-०
+४ माचीन लैन लेख संबद्ध भाग १ लो.	१-०-०		

+ आ नीतानीवाणा मुस्तको स्तीवक नथी.

ગુજરાતી ભાષાના-ભાષોત્તર વિગેરેના અંશો.

૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્થ ૫-૦-૦	૨૯ શ્રી સમ્યકૃત્વ સ્ત્રેણ્ય સ્ત્રે ... ૦-૪-૦
૨ શ્રી નવતત્ત્વનો સુંહરાખેધ ૦-૧૦-૦	+૩૦ શ્રી આદ્ધગુણુ વિનરણ્ય ભાપાંતર ૨-૦-૦
+૩ દેવસિરાધ પ્રતિક્રમણુ સ્ત્રાર્થ ૦-૩-૦		૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર ... ૦-૮-૦
૪ શ્રી છવિચાર વૃત્તિ ૦-૬-૦	+૩૨ કુમારપણ ચરિત્ર ... ૦-૬-૦
+૫ શ્રી અશાનતિભિર ભાસકર ...	૨-૮-૦	૩૩ સરયદીન દૌમુહી ભાપાંતર ... ૧-૦-૦
+૬ શ્રી જૈનવર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર ૦-૮-૦		૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુણ્યમાળા ...
+૭ વિવિધ પૂજા સંઘડ ૧-૮-૦	(દિલીપ પુણ્ય) ... ૦-૮-૦
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ૦-૮-૦	+૩૫ શ્રી અનુયોગદાર સ્ત્રે ... ૦-૫-૦
૯ શ્રી નયમાર્ગ દર્શક ૦-૧૨-૦	૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરિક્ષા ૦-૪-૦
૧૦ ઇંસ વિનોદ ૦-૧૨-૦	૩૭ શ્રી ગુરુગુણુમાળા ... ૦-૬-૦
+૧૧ વિવિધ પૂજાસંઘડ બીજી આવૃત્તિ ૧-૮-૦		૩૮ શ્રી રાનુંજ્ય તીર્થ સ્ત્રવનાનલી ૦-૫-૦
૧૨ કુમાર વિદાર શતક ૧-૮-૦	+૩૯ શ્રી આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ ૦-૪-૦
૧૩ શ્રી જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર		૪૦ શ્રી જાનામૃત કાંયકુંજ ૦-૮-૦
બીજી આવૃત્તિ ૦-૮-૦	+૪૧ શ્રી દેવસક્તિમાળા પ્રકરણ ... ૧-૦-૦
૧૪ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર મેળ તથા		-૪૨ શ્રી ઉપદેશ સમિતિ ... ૧-૦-૦
ભાપાંતર ૦-૬-૦	૪૩ શ્રી સંભોધ સમિતિ ... ૧-૦-૦
+૧૫ „ ભાપાંતર ૦-૨-૦	૪૪ શ્રી પાંચ પરમેષ્ઠિ ગુણ રત્નમાળા ૧-૮-૦
૧૬ શ્રી આત્મ વલ્લબ જૈન	...	૪૫ સુમુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રલાનકાની
સ્ત્રવનાનલી ૦-૬-૦	કથા ... ૧-૦-૦
૧૭ શ્રી મોક્ષપદ સોપાન ૦-૧૨-૦	૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર ... ૨-૦-૦
૧૮ ધર્મ બીજું અથ આવૃત્તિ બીજું ૨-૦-૦		૪૭ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભા. ૧૬૦૦ ૨-૦-૦
૧૯ શ્રી પ્રશ્નોત્તર પુણ્યમાળા ૦-૧૪-૦	૪૮ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ... ૧-૦-૦
+૨૦ ધ્યાન વિચાર ૦-૩-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભા. ૨૮૦૦ ૨-૮-૦
૨૧ શ્રી આવક કદ્યપત્ર ૦-૬-૦	૫૦ શ્રીહનપ્રદીપ ... ૩-૦-૦
૨૨ શ્રી આત્મપ્રાણેધ ભાપાંતર ૨-૮-૦	૫૧ શ્રીનવપદજી પૂજા (ચુર્થ સહિત) ૧-૪-૦
+૨૩ શ્રી આત્મોનતિ ૦-૧૦-૦	૫૨ કાંય સુધાકર ... ૨-૮-૦
+૨૪ શ્રી પ્રકરણ પુણ્યમાળા ૦-૬-૦	૫૩ શ્રી આચારોપહેશ ... ૦-૮-૦
૨૫ શ્રી જાયુસવામિ ચરિત્ર ૦-૮-૦	૫૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ... ૧-૨-૦
૨૬ જૈન અંથ ગાધડ ૧-૦-૦	૫૫ શ્રી ગાંય પ્રતિક્રમણુ સ્ત્ર (અર્થ સહિત) ... ૧-૧૨-૦
૨૭ શ્રી નવાણુ પ્રકારી પૂજા	...	૫૬ શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ ... ૦-૬-૦
(અર્થ સાહન) ૦-૮-૦	
૨૮ શ્રી તપોરત્ન મહોદધિ ભા. ૧-૨. ૧-૦-૦		

+ આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો શીલીકમાં નથી.

५७ कुमारपाणि प्रतिमेध... ...	३-१२-०	६० श्री विमलनाथ चरित्र ...	१-१२-०
५८ जैन नदरत्न " लाभाशाह " ...	२-०-०	श्री प्रभावक चरित्र ...	४५४ छे.
५९ आत्मानंद समानी लाइब्रेरीनु अंक्षरानुक्रम लीस्ट.... ...	०-१४-०	श्री चंद्रप्रभु चरित्र "
		श्री महानीर स्वामि चरित्र... ...	" "

अन्य अन्यो.

तरवनिष्ठुय प्रासाद... ...	१०-०-०	चैत्यनंदन चोवीशी ०-६-०
अलयकुमार चरित्र ला. १ लो.	२-४-०	प्राणग्रेम पुण्यमाणा १-४-०
अलयकुमार चरित्र ला. २ लो.	३-०-०	धर्म अने ज्वन ०-३-०
सज्जायमाणा लाग १ थी ४ दरेकना...	२-०-०	भिला भहेत्य ला. १-२ दरेकना	२-०-०
कर्मयंथ दिली ला. १ लो. (हीटी)	१-४-०	जैन भद्राभारत सचित्र... ...	६-०-०
सदर ला. २ लो. (,,)	०-१२-०	राजकुमारी सुहर्षना...	... ३-०-०
सदर ला. ३ लो. (,,)	०-८-०	भक्त्या सुंदरी २-८-०
सदर ला. ४ थो. (,,)	२-०-०	श्रीपाणि राजनो रास (सार्थ सचित्र)	२-०-०
६३५ (,,)	०-३-०	सम्भेतशिखर चित्रावली	... २-८-०
वितराग रत्नेन ... (,,)	०-३-०	उत्तम कुमार (सचित्र)	... १-४-०
सज्जन सन्मत्र ...	४-०-०	ना रचन्द ज्ञेयातिप ३-०-०
सिद्धांत मुक्तावली ...	०-१०-०	लक्ष्याषु संहिता २-०-०
जैनलालु ...	०-८-०	विवेक विलास (सचित्र)	... ३-०-०
विमल विनोद ...	०-१०-०	सभराहित्य डेवणा चरित्र	... ५-०-०
विशेष निष्ठुय ...	०-४-०	पूजा संग्रह सचित्र ला. १ थी ७	५-०-०
अविद्या अधिकार मार्त्ति ...	०-४-०	नवपद ओणा विधि...	... ०-१२-०
श्री नवपद्गु पूजा श्री गंभीर वि. हृत ०-२-०		नवपद्गु मंडणी छपी	... ०-४-०
पूजासंग्रह शास्त्री विज्यानंद सुरि-		सिद्धायक्त्वाना यंत्रनी छपी	... ०-२-०
विज्यवद्वलसूरि-श्रीहंसवि. भ. हृत. १-४-०		यौद राजदेवा क पूजा ०-१-०
आत्मवक्ष्य धूम संग्रह ...	१-८-०	सम्यक्त्व दर्शन पूजा...	... ०-१-०
सत्तांखेदी पूजा (हारगोनीयम नेटी-		पंचप्रतिक्षमणु स्त्र, शुजराती ...	०-१०-०
सन सारीगम साथे... ...	०-४-०	(,,) शास्त्री ...	०-१०-०
जैनसती रत्नो (सचित्र) ...	१-४-०	देवरीगाध प्रतिक्षमणु, शुजराती	०-४-०
जैनगीता... ...	१-०-०	(,,) शास्त्री ...	०-४-०
न डोङ	०-८-०		

૬

સુંદર ઝોટાયો (છખીયો).

મુનિમહારાજાનોના દરેક સાઈઝની છખીયો તથા તીર્થિના રંગીન નકશા અને ઝોટા.

તથા કલકતાનાળા નથમલ ચાંડાલીયા ઝોટાઆદરે હાથમાં એવા વિનિધ રજોથી તૈયાર કરેલા સુંદર, મરોદર અને આકર્ષક ઝોટાયો બાહાર પાડ્યા છે.

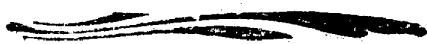
શ્રી કેસરીયાજ મહારાજ	૧૫+૨૦	૦-૮-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સાળ સ્વોન (સમજથું સહિત) ,,	..	૦-૮-૦
મહુ બિંદુ	..	૦-૬-૦
પદ્મલેશ્વયા	..	૦-૬-૦
શ્રી જીનદત્તસરિજ-(દાદાસાહેબ) ,,	..	૦-૬-૦
પાનાપુરીનું જીન મંહિર	૧૨+૨૦	૦-૪-૦

પુના ચિત્રશાળા પ્રેસની રંગીન છખીયો.

શ્રી ગૌતમરવાભીજ મહારાજ	૧૫+૨૦	૦-૧૦-૦
શ્રી મહાવીરરવાભી લગ્વાન	૧૫+૨૦	૦-૮-૦

સૂચના—સિવાય અમારે ત્યાં કૈનધર્મનાં તમામ થયો, જેવા ડેશાંશ બીમશી માણ્યું સુંખાં, શાદ મેધળ હીરજ-સુંખાં, શ્રી કૈનધર્મ પ્રસારક સભા-કૈન ઓરીસ-ભાવનગર શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકાલી ઇંડી-સુંખાં, શાદ હીરાલાલ ફંસરાજ-લમનગર, સલોત અસૃતલાલ અમરચંદ-પાલીતાણ્યા, શ્રી કૈન સરતી વાંચનમાળા-ભાવનગર, નથમલ ચાંડાલીયા ઝોટાઆદર-કલકતા. વિગેરે પુસ્તકો પ્રકટકતાના તમામ પુસ્તકો, તેમજ અન્યના પુસ્તકો, નકશાયો, અને મુનિરાજ તથા તીર્થિના તેમજ શ્રી તીર્થ કર લગ્વાન તથા શ્રીગૌતમરવાભીના ઝોટાઆદર (છખીયો) અમારે ત્યાંથી મળ્યો. નંદે જ્ઞાનખાતામાં જાય છે, જેથી અંગા-વનારને તે પણ લાલ થાય છે.

લખો:- શ્રી કૈન આત્માનંદ સભા—
ભાવનગર.

લાઈફ મેમબર.

ડાઇપથ્ય જૈનાંગ્યર મૃત્તિપૂજા જૈન આ સભામાં સભાસહ તરીકે દાખલ થઈ રહે છે.

એક સાથે રૂ ૫૦૦) આપનાર ગૃહસ્થ આ સભાના પેટન (માનવંતા મુરળી) થઈ શકશે.

એક સાથે રૂ ૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમબર થઈ શકશે.

એક સાથે રૂ ૫૦) આપનાર ભીજા વર્ગના લાઈફ મેમબર થઈ શકશે

જૈન લાઈફેરી, શાળા કે સંસ્થા મેમબર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થવા માગે તો રૂ ૫૦) અરવાથી ખીજ વર્ગના લાઈફ મેમબરના હક્કો જોગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની ગુંધગી સુધી બેટ્ટાપવામાં આવશે.

ખીજ વર્ગના લાઈફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા એ ઇઝીઆની ડિમ્બત સુધીના દરેક ચંચળી એક એક નકલ બેટ્ટાપવામાં આવશે, તેમજ આત્માનંદપ્રકાશ માસિક પણ તેમની ગુંધગી સુધી બેટ્ટાપગશે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપરોક્ત માસિક સભા તરફથી છીનીથી વર્ષથી પ્રકટ થાય છે. તેમાં ધાર્મિક, ઐતિહાસિક, સામાજિક અને નૈતિક ઉપરાંત અને વિધાર્થી વિલાગ વાંચનના લેખો પણ આવે છે, કે જેથી અનુભૂતિનું ગૌરવ તેમનું માતા તરીકેનું સ્થાન અને બાળકને ઉત્તમ સંરક્ષાર કેમ આપી શકાય ? તે તથા સમાજની ભાવિ ઉભાતિમાં છીએ. અને વિધાર્થીઓ કેમ આદર્શ અને તે માટે ઉત્તમ લેખો આપવામાં આવે છે. જેથી વાંચન માટે સમાજની ઇચ્છી વધતા તે માટે અનેક પ્રશાસના પત્રો આવેલ છે. મંગાની આત્મી કરો !

વાર્ષિક લવાજમ રૂ ૧-૪--૦ વાર્ષિક બેટનું સુંદર દળદાર પુસ્તક તથા પંચાંગ બેટ આપવામાં આવે છે.

પુસ્તક પ્રકાશન ખાતું.

આ સભા તરફથી આને નીશ વષથી ચાલુ છે. અમારા તરફથી પ્રકટ થતા ગુજરાતી સંરૂપ, માગધી, ઢીઠી વિગેર પુસ્તકોની સાહિત્યરસીક સાક્ષરો મુક્તકંઈ પ્રશાસન કરે સે રિથી તેનો ભાલ લેવા ન ચુક્શો, નક્કી ગાનભાતામાં જાય છે. સીરીઝ સિવાયના અન્ય ૫૫ત ડિમ્બતે આપવામાં આવે છે.

લખ્યો:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સક્ષા—ભાવનગર.

— तमारं नाम अमर करवुं होय तो —

आटलुं

वांची निर्णय करी ल्यो.

आ॥

जगतमां जन्म ने भरथु प्रत्येक प्राणीते भाटे सर्वभेद छे. ज्यारे भतुष्योने परभातभाए गान अने शुद्धि आपेक होवाथी ते पोताना भाटे अनेरो। मार्ग शोधी कठे छे. ज्येथी तमारे आ शुभनमां तमारं नाम अमर राखवुं होय, गानउक्ति करवी होय नैन साहित्य सेवा करी गान उपार्जन करवुं होय तो नीचेनी योजना वांची, विचारी आजेझ आप निर्णय करो. अने आपना नामनी अंथभाषा प्रसिद्ध करानी ते अमृत्य लाल भेणवो.

योजना.

१ जे गुह्यस्थ ऐछामां योऽथ इ. १०००) एड हमर आ सभाने आपे तेमना नामथी अंथभाषा (सीरीज) (अंथो) आ सभाए दरेक वर्षते नीचेनी शरते अक्टुबर करवा.

२ सीरीजनो प्रथम अंथ छपाववाने भाटे वधारेमां वधारे इ. १०००) सुधी आ सभाए भरव्या.

४ असुक संख्यामां जाहेर लाईयेरी के लांडार तेमज सांचु सांची महाराज वगेरेने आ सिरिजना अंथो सभाना नियम सुझाय ने ने लेट अपाय ते ते ' सिरिजनावासानी वती सभा भारत लेट ' ऐवी चीढ़ी छपावी पुस्तक उपर चोडी लेट भोक्तव्यामां आवरो.

५ ते सीरीजनी छपाती दरेक शुक्ली पचीश ढापी जे गुह्यस्थना तरक्थी आ अंथभाषा सीरीज छपाय तेमने लेट आंपवामां आवरो.

६ ते सीरीजना प्रथम अडपा अंथो अपी गया होय ते सभये उपलेली ते रक्तमना प्रभाष्युमां ते गुह्यस्थना नामथी धीने अंथ (सिरिजनो) सभाए छपाववो श. ३ करवो; ऐझ कम साच्यवी सिरिजना धीन अंथो सभाए निरंतर छपाववा.

७० अंथभाषाना प्रथमना एकज अंथयां सीरीजवाला गुह्यस्थतुं दुङ्कुं शुभनयरिन, द्वाटेआह अने अर्पण्यु पत्रिका तेमनी उच्चातुसार (एकजवार) आपवामां आवरो.

नीचेना प्रभाषेना महाशयेना नामथी अंथभाषाओ ग्रहक थध चुकी छे.

१ शेठ आणुंदृश्य पुढेप्रतमदास.

२ वोरा हडीयंद अवेच्यंद

३ श्रीमान् सुखसागरज महाराज

४ श्रीमान् आर्यार्थ श्री शुद्धिसागरज महाराज

५ वडील हडीयंद नयुलाध

६ श्री आत्मवल्लभ अंथभाषा

७० शेठ नागरदासलाल पुढेप्रतमदास राणुपुर.

८ शेठ अनेरलाल भाईयंद

८० शेठ भगवन्लाल औधवज
दीपचंद गांडासी

९० शेठ अमरयंद हरञ्जननदास

उपरना महाशयेने पोतानी लक्ष्मीनो सदव्यय द्योरीजे. आप पण्यु विचारी ते रस्ते चालवा प्रयत्नशील थध साहित्यना क्षेत्रमां आपतुं नाम अमर करशो. तेम धर्मजीवे धीये.

लघोः—श्री जैन अंथभानं ह सभा.—भावनगर.

अनंद प्री. प्रेम-भावनगर.

श्री

आत्मानन्द प्रकाशः

॥ वंदे शीरम् ॥

तेषां पारमेश्वरमतवर्तिनां जन्तूनां नास्त्येव शोको न
विद्यते दैन्यं प्रलीनमौत्सुक्यं व्यपगतो रतिविकारः जुगुप्स-
नीया जुगुप्सा असम्भवी चित्तोद्वेगः अतिदूरवर्तिनी तृष्णा
समूलकापंकषितः सन्त्रासः किन्तहि तेषां मनसि वर्तते धीरता
कृतास्पदा गम्भीरता अतिप्रवलमौदार्यं निरतिशयोऽवष्टुभः ।

उपमिति भवप्रयंचा कथा.

पुस्तक २६ मु. } श्रीर संवत् २४६६. चैत्र आत्म संवत् ३३. } अंक ९ मो.

आत्म—स्तवन्.

(राग—आध वसंत भद्रार.)

श्री अर्हन् अन यंदरै, ध्यावो अंतर भंहिरमां—ओ ३५.

अंतर भंहिरमां ध्यानासनपर,	
शोखे आनंदनो वंदरे—	ध्यावो. (१)
मन शुद्धिने वचननी शुद्धि,	
काया शुद्धि सुण उंदरे—	ध्यावो. (२)
आत्म प्रदेशमां व्याग मण्ड रंग,	
कठी न उतरे अभंदरे—	ध्यावो. (३)
दुध साइर नेम ओड मेड थातां,	
काठी न राडे केइ ईह रे—	ध्यावो. (४)
आवथी सावना अभुत भावो,	
तो पामशो अतिशय आनंदरे—	ध्यावो. (५)

देवम देवम राजु वन विक्षण,
लवि गावो वसंतनो छंहरे— ध्यावो. (६)

क्षयिक शुभ्युनी पुष्टि करंता,
हरंता पापनो इंहरे— ध्यावो. (७)

परमात्म पदना ने लोणी,
पामरो शिव लिंग चंहरे— ध्यावो. (८)

ॐ

॥ श्री नवपदजी आराधना ॥

(नाथ कुमे गजों अंध छागो—अे २।३.)

नव-१८ ध्यन धरा लवि ! प्राणी,

लव साथर तराणी पीछाणी. नव०

अर्हन-सिद्ध सूरीथर पाठक, साधु पुन्ड सुप्तकारी;
हंसाणु-नाणु-चरणु-नाय संयुत, नवपद जग ज्यकारी. नव० १
शुभी शुभु संबंध पांच चार कम, ध्यान अनेड कहावे;
शास्त्र कथन सहु साध्य शिरोमणी, ध्याने ध्येय पद पावे. नव० २
प्रेत रक्त पीत नील श्याम छे,
प्रेत वर्ण शुभुना छे सुंहर, वर्णु विशिष्ट शुभीना;
शुभी-शुभु संबंध शुद्धगम जाणी, नवपद वर्णुन लीना. नव० ३
नासिका अग्रे दृष्टि धरीने, ध्याननी धून भवावो,
वर्णु श्याम-नील पीत रक्त अने, अन्त्रित तार लगावो. नव० ४
साधु-पाठक-सूरि सिद्धने अर्हन, प्रेत उत्तर कम लेता;
प्रेत वर्ण शुभु च्यारनो साथे, ध्यान स्कूरन हग हेता. नव० ५
आत्म निर्भल करवा कारणु,
विधिवत श्री “ श्री पादने गयणु ” संबंध शुद्ध स्वलावे;
दाग सुडत सुप्ति संपत्ति लेडता, अनुपम औडय मिलावे. नव० ६
आराधन उडी ग्रेमे;
“ आराधन नवपद ” करवाने, सुकित वधु वरे नेमे नव० ७
शाश्वति शास्त्रे दाणी;
समयन सुक्षित राणी, नव० ८
वेलयं ह धनः.

અગ્રીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ તીર્થકર ચરિત્ર

૨૧૮

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦૫ થી શરી.)

સુમતિનાથ ભગવાને વગર ઉપવાસે, વાસુપૂજાયે ચોથબાકત ઉપવાસે, માધ્ય-
નાથ તથા મહીનાથે અહુમલકાત ઉપવાસે, અને ખીજા તીર્થંકરાએ છૃદ્ભાકત
તપસ્યા કરી દીક્ષા લીધી. (૨૬)

આ ચ્યાવીશે તીર્થંકરાને પ્રથમ લિક્ષા આપનાર ચ્યાવીશ પુરુષો હતા તેના
નામઃ—શ્રેયાંસ, પ્રભુદાત, સુરેન્દ્રદાત, ધીંદ્રદાત, પદ્મ, સોમદેવ, માહેન્દ્ર, સોમદાત,
પુષ્ય, પુનર્વસુ, પૂર્ણાચંદ્ર, સુનંદ, જ્યય, વિજય, ધર્મસિંહ, સુમિત્ર, વર્ગસિંહ, અ-
પરાળત, વિશ્વસેન, ઋષભસેન, દિક્ષ, વરદાત, ધન, અને બહુલ. આ હરેક વિશ્વદ્વ
દેખાવાળા હતા, જીનવરની ભક્તિમાં અંજલિપુટવાળા, જેણાએ તે કાળ અને તે
સમયને વિષે, જીનવરને લિક્ષા આપી છે. (ગાથા ૨૭-૨૮-૨૯)

ऋષભદેવ ભગવાનને પ્રથમ એકવધે લિક્ષા માણી જેમાં ઈક્ષુરસથી પારણું
થયું હતું અને શોષ તીર્થંકરાને અમીરસ સમા પરમાત્મ (ક્ષીર) થી પારણું
થયું હતું. (૩૦-૩૧)

જયાં સર્વ તીર્થંકરાને પહેઢી લિક્ષા માણી ત્યાં પુરુષ પ્રમાણમાં ધન ગુણિ થઈ
હતી (૩૨)

આ ચ્યાવીશે તીર્થંકરાને ચ્યાવીશ ચૈન્ય (શાન) વૃદ્ધો હનાં, તેનાં નામઃ—
વડ, સમપર્ણ, શાલ, પ્રિયાલ, પ્રયુંગ, છત્ર, શિસ્થિ, નાગ; માઢી, (શાલા)
પ્રિયંશુ, પિંહુક (ટીંબરં) પાડલ, જાંબુડો, પીપળો, દધિપર્ણ, નંદી, તિલક,
આણો, અશોક, ચંપક, ણકુલ, વેતસ, ધારી અને શાલ (ગાથ.-૩૩-૩૪-૩૫)

* ૧૭

શાલવૃદ્ધથી હંકાચેલ સર્વરૂપમાં દ્વાનાર અણે કવૃક્ષ, નામે ને (સમવસર-
થ્યાનું) ચૈત્યવૃક્ષ હોય છે, તે મહાવીર પ્રભુને બત્તી ધનુષ્યનું હોય છે. ઋષભદેવ
ભગવાનનું ચૈત્યવૃક્ષ નણુ ગાઉનું હોય છે. અને ખાડીના તીર્થંકરાના ચૈત્યવૃક્ષો
દેહમાનથી બારગણ્યા પ્રમાણવાળાં હોય છે. આ જીનવરેના ચૈત્યવૃક્ષો, દેવો,

† ૧૭ અન્ય સ્થાને ચૈત્યવૃક્ષો માટે નામાંતરે પણ મળે છે.

૨૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અસુરો અને સુવર્ણ કુમારોથી પૂજૃત હોય છે. આ છત, પતાકા, વેહિકા, અને તોરણોથી ચુક્ત હોય છે-(ગાથા-૩૬-૩૭-૩૮)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોને ચોવીશ શિષ્યો. મુખ્ય હતા, તેનાં નામો:- અધ-
ભસેન, (મુંડરીક) સિંહસેન, ચાર્દ, વજનાલ, ચમર, સુવત (પ્રવોતન) વિદર્ભ,
દર્તા, વરાહ, આનંદ (પદ્મનંદી) ગોસ્તુલા (કૃતાર્થ) સુધર્મા (સુભૂમ) મંદર,
યશ, અરિષ્ટ, ચક્રાયુધ, શાંખ, કુંભ, અલિનય, ધ્રુવિલ, (મદલી) શુલ, વરદત્ત,
દિન, અને ધ્રુબ્રહૂતિ, તીર્થપ્રવર્તક જીવનવરોનાં પ્રથમ શિષ્યો અનિ ઉત્ત્રત કુલવં-
શાવાળા અને ગુણુવાન હોય છે. (ગાથા-૩૬-૪૦-૪૧)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોની મુખ્ય શિષ્યાઓ. ચોવીશ હતી, તેનાં નામો-
ખાંસો, કૃદું, શામા, અજીત, કાશ્યપી, રતિ, સેમા, સુમના, વારણી, સુલસા,
ધારણી, ધરણી, ધરણીધરા, પદમા-શિવા. શુચિ, અંમૂલા, રક્ષિકા, અંધુમતિ,
પુષ્પમતિ, અમિલા, અધિકા, યક્ષદિના, પુષ્પચૂલા, અને અને ચંદ્નાલાલા, તીર્થ
પ્રવર્તનહાર તીર્થંકરોની આ પ્રથમ શિષ્યાઓ, અનિ ઉત્ત્રતકુલ વંશવાળી
વિશુદ્ધ વંશવાળી અને ગુણુવાન હોય છે-(ગાથા-૪૨-૪૩-૪૪)

૧૫૮ ખાર ચક્રવર્તી અને નવ વાસુદેવોનો અધિકાર (ગાથા ૪૫ થી ૬૫)
* ૧૮

૧૫૯-તીર્થંકરો (ગાથા ૬૬ થી ૮૦)

જંબુદ્રીપનાં એરવત ક્ષેત્રમાં આ અવસર્પિણી કાળમાં ચોવીશ તીર્થંકરો
થયા તે આ પ્રમાણે.

ચંદ્રાનન, સુચંદ્ર, અગિનસેન, નંદિસેન, (આત્મસેન) અધભસેન, વર્તધારી
અને સોમચંદ્રને વંદન કરું છું. ચુંડિતસેન (દીર્ઘભાડુ ડે દીર્ઘસેન) અજીતસેન
(શતાયુત) શિવસેન (સત્યસેન ડે સત્યડી) યુઢ, દેવશર્માને અને નિક્ષિપ-
શક્ત (શ્રેયાંસ) ને વંદન કરું છું જીવધસ-અસંજ્વલ (સ્વયંજ્વલ)
અમિતશાણી, અનન્તક (સિંહસેન રજરહિત, ઉપશાન્તને અને શુસીસેનને
વંદન કરું છું. અતિપાર્વી, સુપાર્વી, દેવનંદોથી વંદા એલા, મર્દીવ, મોદ્દે
ગયેત ધર્, શિષ્યદુણ, શ્રામકોષને [વંદન કરું છું] વીતરાગ અગિનસેન
(મહાસેન) વીતરાગ અગિન પુત્રને અને રાગદ્રેષ રહિત તથા મોદ્દે ગયેલા
વારિધેણુને વંદન કરું છું. (ગાથા ૮૬ થી ૭૦)

જંબુદ્રીપનાં ભરત-ક્ષેત્રમાં આવતા ઉત્સર્પિણી કાળમાં સાતકુલકરો થયે.

અગ્રીયાર અંગામાં નિર્વપણ કરેલ તીર્થેકર ચદ્રિન.

૨૨૧

તેનાં નામો—મુગવાહન (મિતવાહન) સુભૂમ, સુપ્રલ, સ્વયંપ્રભ, દત્ત, સુક્રમ, અને સુઅનંદુ લવિષ્યમાં થશે. (ગાથા-૭૧)

જંબુદ્રીપના ઔરવત ક્ષેત્રમાં આવતા ઉત્સર્પિણી કાળમાં દરાકુલાકરે. તેનાં નામો—વિમલવાહન, સીમંકર, શ્રીમંધર, ક્ષમંકર, ક્ષેમંધર, દદ્ધનુ, દરાધનુ શતધનુ, પ્રતિશુદ્ધિ અને સુમતિ.

જંબુદ્રીપનાં ભરતક્ષેત્રમાં આગામી, ઉત્સર્પિણી કાળમાં ચોવીશ તીર્થે કરેલ થશે. તેનાં નામ—મહાપદ્મ, સુરદેવ, સુપાર્થ, સ્વયંપ્રભ, સર્વાનુભૂતિ, દેવશુત, ઉદ્ય, પેઢાલપુત્ર, પોછિલ, શતકીતિ, સર્વભાવને જાણુનાર અરિહંત સુનિસુત્રત, અમમ, નિષ્કષાય, નિપુલાક, નિર્મભ ચિત્રગુમ, સમાધિ, સંવર, અમિવૃત્તિ, વિજય, વિમલ, દેવોપાત, અનંત અને વિજય આ ચોવીશ તીર્થે કરેલ કલ્યાં છે—તેઓ ભરતક્ષેત્રમાં લવિષ્યકાળમાં ડેવળી થઈ ધર્મતીર્થને પ્રવર્ત્તાવશે. (૭૨ થી ૭૬)

આ ચોવીશ તીર્થે કરેલા પૂર્વભવના ચોવીશ નામો હશે તે આ પ્રમાણે—
શ્રેષ્ઠીક, સુપાર્થ, ઉદ્ય, પોછિલ, દાઢાયુ, કાર્તિક, શાંખ, નંદ, સુનંદ, શતક દેવકી,
સત્યકી, વાસુદેવ, ણગદેવ, રેણિણી, સુલસા, રૈવતી, શતાલી, ભથાલી, દૈપાયન,
કૃપણ, નારદ, અંબડ, દારુમંડ, અને સ્વાતિષુદ્ધ એ ભાવિ તીર્થે કરેલા પૂર્વભવના
નામો જાણુના (ગાથા ૭૭ થી ૮૦)

આ ચોવીશ તીર્થે કરેલા ૨૪ પિતા થશે, ૨૪ માતા થશે, ચોવીશ મુખ્ય
શિષ્યો થશે, ચોવીશ પ્રથમ લિક્ષાદાતાઓ થશે, અને ચોવીશ ચૈત્યવૃક્ષો થશે.

ભરતક્ષેત્રનાં ભાવિ ચક્રવર્તી અને વાસુદેવાદિનો અધિકાર (ગાથા ૮૧-૮૬) * ૧૮

જંબુદ્રીપનાં ઔરવત ક્ષેત્રમાં ભાવી ઉત્સર્પિણી કાળમાં ચોવીશ તીર્થે કરેલ થશે તેનાં નામો—સુમંગળ, સિદ્ધાર્થ, નિર્વાણ, મહાયશા, ધર્મદ્વજ, શ્રીચંદ; પુષ્પકેતુ, મહાચંદ, શુતસાગર, સિદ્ધાર્થ, પૂર્ણયોધ, મહાયોધ, સત્યસેન, સુરસેન, મહાસેન, સર્વાનંદ, દેવપુત્ર, સુપાર્થ સુપ્રત, સુકોશલ, અનંત, વિજય, વિમલોતાર, મહાયલ, અને દેવાનંદ, ભવિષ્ય કાળમાં થશે. આ ચોવીશ તીર્થે કરેલ કલ્યાં છે. તે ભવિષ્ય કાળમાં થશે. કાળમાં ઔરવતક્ષેત્રમાં ડેવળી થઈને ધર્મ પ્રવર્ત્તાવશે. (ગાથા ૮૭ થી ૯૩)

ઔરવતક્ષેત્રના ભાવીચક્રવર્તી અને વાસુદેવ વિગેરેનો અધિકાર ૧૫૮ તીર્થે-
કરવંશ, ચક્રવર્તિવંશ, ગણધરવંશ, ઋષિવંશ, યતિવંશ, અને સુનિવંશથી પ્રાપ્ત
થયેલ શુતાંગ એક સ્કંધવાળું સમવાયાંગસૂત્ર સમાપ્ત. (ચાતુરુ)

† ૧૮ સૂત્ર ૧૫૮ પછીના સૂત્રમાં ચક્રવર્તી અને વાસુદેવના અધિકારો વિશાળ પ્રમાણમાં હોવાથી અહીં તેના અર્થો આપ્યા નથી.

મહંતોના ચરણો.

(ੴ ਰਾਮ:-ਅਨੁਭੂਤ੍-ਸਿਖਰਿਣੀ)

वीरने ज्ञातमसमा, सर्वज्ञ उभलीवडे;
ध्येत श्रिति छती तहारी, पूर्वो नैनसमाज हा ! (१)

હતા કેં આચાર્યો, અતુલ શુણુને લખિધ ધરતા,
વગાડી જેઓાયે, જિનધરમની હાકલ સદા;
કદિકાદે પણું આ, જગશુર થથા હેમસૂરોળ,
કુંધી જેને સ્થિર હુ ! જિનધરમાં શર્જારપતિ. * (૨)

હીરસ્કરી ઉમાસ્વાતિ, થશોવિજ્યણ વળી;
મહાર્બિંદ્રા થયા સૌચ્યે, આનંદધન સાથરે. (3)

આહો ! એ પૂજયો સૌ, હૃદયમહો આજે રમો રહ્યા,
રમરી જેને પામે, જનસમુહ સૌ લક્ષિતલોનતા;
હતા એ વીરો તો, જિનધરમના મહાભુત બુઝો,
મુખલંઘા હા ! જેને, અવનિપરના સા શુરવોરો. (૪)

નથી આજે અહુ ! એવા, ધૂરંધર મુનિવરો;
અખાવે જેહના આજે, ટળવળે સમાજ હા ! (૫)

મહાર્થિ ડા. આનદે, જનસમૂહ માગે કરગરી;
ભાષાવે ને સહેલે, ‘સંગઠન’ તથા મંત્ર કોઈ મતી;
કરે ને એકત્ર, વિખરિત થતું ડોમણા ને,
પ્રીતે સ્થાપે પાછું, જનસમૂહને પૂર્વી સમ ને. (૬)

ભલે એવો મહર્ષિ કેા, અહી શાસનહોરીને;
સ્થાપો સમાજને આધે, ‘નિર્મણ’ એકયના પથે. (૭)

२१. निर्भूत.

A decorative horizontal flourish or scrollwork design, symmetrical with floral motifs, centered at the top of the page.

* શુદ્ધરપ્તિ=કુમારપાળ.

वीतराग-स्तोत्र.

२२३

वीतराग स्तोत्र ।

त्रैलोक्य—देवता क्व त्वं दीन—हीनः क्व मादृशः ।
पश्यतस्त्वामहो ! अद्य नानन्दो माति मे हृदि ॥ १ ॥

(१) पथु जगत्नेऽदेव एवो तुं क्यां अने हीन हीन एवो भारा ज्वेवो आण्ही क्यां !
आहा ! आज्ञे तने ज्वेतां भारा छह्यामां आनंद भातो नथी.

सन्तस्त्वासहायस्य भ्रमतो यत्र—तत्र मे ।
अक्षमात् पथि दृष्टोऽसि प्रसीद परमेश्वर ॥ २ ॥

(२) संताप पाभेला अने सहाय वगरना एवा भने न्यां त्यां अटकता भार्गभां
अडरमात् तमारा दर्शन थ्यां. हे परमेश्वर ! प्रसन्न थाओ.

मादृशानामभागानां सुलभं दर्शनं क्व ते !
प्रसरन्ति शुभा आशा अद्य त्वां पश्यतस्तु मे ॥ ३ ॥

(३) भारा ज्वेवा अभागीआओने तारं दर्शन क्यां सुखभ पउयुं छे ? पथु आज्ञे
तारां दर्शन थतां भने सारी आशाओ अंधाय छे.

कल्पद्रोरपि कल्पद्रु—र्महतोऽपि मणेर्मणिः ।
देवानामपि पूज्योऽसि कियत् ते मम पूरणम् ! ॥ ४ ॥

(४) तुं कल्पवृक्षनेऽपथु कल्पवृक्ष छे. भडान भर्णुनेऽपथु भर्णु छे. देवताने पथु
पूज्य छे. भने पुरथु करवुं ए तने डेखुं !

जानासि स्वयमेव त्वं कीदृशोऽस्मि दयास्पदम् ।
दयारत्नाकरश्चासि नाथ ! नाथामि ते दयाम् ॥ ५ ॥

(५) तमे पेतेज ज्वेवा छो. डे झुं डेवो. द्यापात्र छुं. तमे दयाना सागर छो. हे
नाथ, हुं तमारी दया याचुं छुं.

लग्नोऽस्मि चरणाम्भोजयुगले ते प्रतापिनि ।
कृपा वर्षतु ते देव ! मम दौर्भाग्यपावके ॥ ६ ॥

(६) तमारा प्रतापशाळा एवा यरथुक्भग युगलभां हुं लाग्यो छुं. हे देव, भारा
दुर्लभाग्यदी आग उपर तमारी दृपा वरसो.

२२४

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાદેવોડસિ બુદ્ધોડસિ શંકરોડસિ શિવોડસિ ચ ।
 જિનોડસિ વીતરાગોડસિ વિશ્વવિશ્વેશ્વરોડસિ ચ ॥ ૭ ॥

(૭) હું મહાદેવ છો. બુદ્ધ છો. શંકર છો. શાન છો. જિન છો. વીતરાગ છો. અને
 સંપૂર્ણ વિશ્વના ધર્થર છો.

નમસ્તુભ્યं જગત્નાથ ! નમસ્તુભ્યં જગત્પતે । ।
 નમસ્તુભ્યં જગત્સ્વામિન् ! નમસ્તુભ્યં જગદ્ધિત ! ॥ ૮ ॥

(૮) હે જગત્નાથ, તમને નમસ્કાર થાઓ. હે, જગતના પતિ, તમને નમસ્કાર થાઓ.
 હે જગતના સ્વામી, તમને નમસ્કાર થાઓ. હે જગતના હિતકારી, તમને નમસ્કાર થાઓ.

જગતામેકમાધારં ભવબ્યાધિભિષગ્વરમ् ।
 અખંડાનન્દચિન્મૂર્તિ ધન્યોડહં ત્વામુપાગતઃ ॥ ૯ ॥

(૯) હું ધન્ય છું કે મને જગતના એક આધાર, અવકારી વ્યાધિના મદાન વૈઘ અને
 અખંડ આનંદભય વૈતન્યની ભૂર્તિ એવા તમારો મેળાપ થયો છે.

નિર્દ્યં મેઽથ દારિદ્રં રોગઃ સર્વે પલાયિતાઃ ।
 દૃષ્ટે ત્વયિ મહાનન્દમયે શ્રીપરમાત્મનિ ॥ ૧૦ ॥

(૧૦) મહાનું આનંદ સ્વરૂપ એવા આપ પરમાત્માના દર્શન થતાં આજ મારી
 દરિદ્રતા લસમ થઈ ગઈ છે. મારા બધા રોગો પદ્ધાયન કરી ગયા છે.

અદ્ય પ્રોલ્લસિતં પુણ્યં પાપં પાતાલમ્બ્રજત્ ।
 ત્વદ્ભક્ત્યા ભવનિર્વેદો ભૂયાદ મે શિવસમ્પદે ॥ ૧૧ ॥

(૧૧) આજ ભાડં પુણ્ય ઉલાસમાન થયું છે. મારાં પાપ પાતાલમાં પેસી ગયાં છે.
 તમારી ભક્તિથી મને મોક્ષ લક્ષ્મીને સાર્દ અવિરોધ પ્રાપ્ત થાઓ.

નમામિ ત્વાં નમામિ ત્વાં નમામિ ત્વાં પુનઃ પુનઃ ।
 સદા ભક્તિલહર્યસ્તે પ્રવહન્તુ મમાઽત્ત્મનિ ॥ ૧૨ ॥

(૧૨) હું તમને નસું છું, હું તમને નમસ્કાર કરું છું. હું તમને વારંવાર પાયે
 પડું છું. તમારી ભક્તિની લહેરો મારા આત્મામાં હમેશાં વહેતી રહો.

ન્યાયતીર્થ ન્યાયવિશારદ મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી.

प्रश्नोत्तर समस्याओं।

लागे २ बो.

(शाषु छगनजाल नहानयां ह नाखुवटी, वेजलपुर—भरत.)

डेषु भुलौ शाथत सुणे, शु विषु सरै न काज;	
सिंहारथ ^१ उत्तर सही, क्षत्रियकुंड भहाराज.	१
उत्तम चाघडीयुं कयुं, शु मणे टणतां शोळ;	
लालानां ह ^२ उत्तर थडी, लाल सवायां थोळ.	२
ईदधनुष शुं सुचवे, राणी नयो डेषु;	
मेघ—कुमार लहुं नाम दो, मार्गशी भहा सुभ आषु.	३
डवणु गिरि रवि उगतो, डवणु ज्वाहिर नयोत;	
उदय—रत्नना नामथी, मणशी भवज्ञ पोत.	४
मुख्य वाहन शिवनुं कयुं, भस्तक डेषु फेनार	
उत्तर दो युक्ति थडी, न दिषेषु ^३ अणुगार.	५
डेषु रीजे अणीहालथी, कुमुदभित्र डेषु नाम;	
हैव—यांद्र शुरु समरतां, सरशे सधणां काम.	६
नाम शुं ईद आयुधनुं, डेषु करे आदेश;	
वहो नाम वज्र—स्वामी तणुं, शंका नहि लवलेश.	७
कयुं प्राणी पूजनिक कहुं, कमण उपमान कयुं अंग;	
यक्ष गो—मुख रक्षे सहा, वाहन जस मातंग.	८
वीर पाये लंछन कयुं, कयुं स्थान नही मूण;	
सिंह—गिरि हैये धरो, पाभी उत्तम कुण.	९
वणे न गाडां डेषु विषु, डेषु नोंधावे हाह;	
समर्थ वृष्ण—वाढी तणु, ग्रेमे पूजे पाह.	१०

१ सिंह—अरथ, २ लाल—आनांद, ३ ऐषु एटले भित्र (भाषुं आपे ते भित्र).

૨૨૬

શ્રી આટમાનંદ પ્રકારો.

વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચન.

વિદ્યાર્થીઓને હિતસંહેશ.

પાઠવનાર—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયલ—(સિદ્ધક્ષેત્ર).

લાલ બત્તી ધરવી, ખરાળાપર અથડાઈ ભાગી જતા નાવને બચાવવું અને એમ આધ્યાત્મિક વિનિપાત સામે જેર જેરથી ઘેર ઘેર ફરીને સંહેશ પહેંચાડવો એ અમારા પૂર્વજોને દૃગ્નમંત્ર હુંતો. તેપર નજર રાગી, અધિકારનો નિર્ણય કર્યા વગર, ન્હાલા વિદ્યાર્થીઓને કંઈ કહેવા જિજાસા થઇ છે તેને સંતોષની એમાં કહેનાર અને જીલનારને શ્રેય થાય એ અલિવાધા છે.

સંસ્કાર મેળવવા એ જેનું લક્ષ્ય છે, ડોમળતા એ જેનો સ્વભાવ છે અને અહુણ કરવું એ જેનું કર્તવ્ય છે એવા વિદ્યાર્થી વર્ગમાં સંહેશ ઝગવાન બને એ આશા અસ્થાને નથી. માત્ર અક્ષર જ્ઞાન મેળવવું, ડીઢી ધરાવવી, સર્વીસને લાયક બનવું અને ડોઈ ટાઈટલ મેળવી લેવું એ લક્ષ્ય હોવાનું આજના વિદ્યાર્થીપર ગંભીર ને શરમસથું તહેભામત છે. આ આરોપ યા તહેભામત નામના ખરાળા સામે આજનો મહારા સંહેશ લાલ બત્તી ધરે છે.

આજુવિકા, ડીઢી, અને એવી બધી ઉપાધિનો સાચા અને શુદ્ધ વિદ્યાર્થીને હીસાબ ન હોય. જે વિદ્યા કલ્યાણ તરફ, સ્વાતન્ત્ર્ય તરફ અને યાવત મુક્તિ તરફ દ્વારે-ગ્રેન તેજ સાચી વિદ્યા છે. અને પૌર્વત્ય ઋષિ મુનિયોએ ગાયું છે કે ‘તા વિજા યા વિમુક્તયે’ આ પ્રાણપ્રદ મંત્ર દરેક વિદ્યાર્થીની નજર સામે હોવો જોઈએ. અને એ હીવાદાંડી તરફ નિશાન તાકીનેજ વિદ્યાર્થીએ પોતાના જહાજને હંકારવું રહ્યું. આટલી નિઃસ્વાર્થતાથી જીવનની શરૂઆત થાય તો ડોઈ પણ દેશના વિદ્યાર્થી કરતાં ભારતવર્ષનો વિદ્યાર્થી ઉતરી ન જય, પણ આપણું શરૂઆતમાં લક્ષ્ય હોતું નથી. હોય છેતો તે છેકજ પામરને તુચ્છ હોય છે અને તેથી આજના વિદ્યાર્થીમાંથી આદર્શ ગૃહસ્થ, નાગરિક, સુત્સદી, દેશનાયક કે ધર્મરક્ષક મહાન પુરુષ એણા પાડે છે. શરૂઆતમાંજ લક્ષ્યહીન જીવન સામે લાલચ્ચા ધરાય છે, વર્ષીડરણો ગોઠવાય છે અનેક મોહમ્મદીના મોરલી નાદો એની સામે

વિદ્યાર્થી વિશ્વાગ વાંચન.

૨૨૭

શુંજે છે, તેમાં આદર્શહૃદીન વિદ્યાર્થી ફ્રસાય છે, મોહાય છે, પરિણમે આકળાય છે, સુંત્રાય છે અને જવાબહારી અને લુલન યાત્રા સમાપ્ત કર્યા વિનાન અકાળે તેનો નાશ થાય છે. આજ વાત જરા વધારે સ્પષ્ટ કરીએ. અભ્યાસની રેલ પંનબ મેલની ઝડપે આગળ ધ્યપતી હોય ત્યાં મૂર્ખ મા બાપો વાસનાને વિકારની લાલચ ધરે છે. એ પ્રસંગે લોળો ખાગક અને આદર્શહૃદીન-વિદ્યાર્થી તેમાં ફ્રસાય છે અને પુરા પંદર વર્ષ ન થયા હોય તે પહેલાં કોઈ ટોંગલી સાથે પરણે છે અને અણુમોદ લુંદ-ગીના વિદ્યાર્થીકાળના દશ વર્ષનું એ અપ્રેરમાં અનાણુતાં ખલિદાન ધરાય છે, પછી ? પછી શું ? આખીએ લુંદગી રસહૃદીન, ઉત્સાહહૃદીન, અને પ્રેરણારહિત બને છે. નિર્ભળતા, પામરતા અને તુચ્છતા એનો કથનો મેળવે છે. તેમજ અપરિપક્વ લાગણીએ, વાસનાએ અને વીર્યનું ઉનમાર્ગે વહન થાય છે. ગૃહિણી, વડીલો અને કુદુર્બ વિગેરે બધા પ્રત્યેની ફ્રઝજમાં ગર્ભ કાલનો ફૂદો થનગનતો કોડીલો શુવાન (વિદ્યાર્થી) આને અશક્તિથી નિષ્ઠળ નીવડે છે. તમે માવડીયા છો, મારી જરૂરીઆતો અને આશાએ અપૂર્ણ છે, પુરી થતી નથી. કેટલીયેવાર ફેશનેખલ કપડાં ને ઘરેણાં લાવવા કહું પણ ક્યાં લાભ્યા ? આમ હતું તો પરણ્યા શાને ? એમ કહી અજ્ઞાન લુલન સહચરી (સ્વી) એ વિદ્યાર્થી (પતિ થવા નાલાયક) ને અવગણે છે અને અપમાને છે. બાયદો છો, બાયડી કહે તેમ કરે છે, એને ચઢાવે છે, ઉપર રહી એણીને બહેંકાવે છે. પાળી-પોણી મેટ્રો કર્યો, પરણ્યાંયો તે આ દિવસો માટે ? એમ કહી માબાપો એ પ્રિય પુત્રને તિરસ્કારે છે. સ્વી કુદુર્માની તાણુએંચ મંડાય છે. અધુરં વાંચન, અપરિપક્વ જ્ઞાન, અને અદ્ય શિક્ષણ આનો નિકાલ કરવા નિષ્ઠળ નીવડે છે. પરિણમે એ વિદ્યાર્થી નિરાશ અને હતાશ બને છે. વિકારેનો ગુલામ બની, ઉપકારક વડીલ જનોથી છુટો પડે છે અને કુદુર્મ લાવનાનો ધ્વંસ કરે છે. બસ, બાકીની લુંદગી નિર્માણ પેટ ઘસડતા ડીડાની માફક પૂરી કરી, સ્વલ્લન યાત્રા સમાપ્ત કરે છે. વિદ્યાર્થીએ જો લક્ષ્યપૂર્વક વિદ્યાર્થી લુલની શરૂઆત કરી હોત, માબાપોની ભીનજરૂરી લાલચને આધીન ન ખન્યો હોત તો આ હુંખાયક પરિણમ ન જ આવત. હુલ જરા આગળ વધીએ.—

મેટ્રોક કે અસુક હુદ સુધી વિદ્યાર્થી પહોંચે છે કે માબાપો, સ્વી અને એમ બધા સંખ્યીએ તેને વિટળાઈ વળે છે. બુઅને ! હવે ઘણું લણ્યો ! આપણે વળી ક્યાં બારીસ્ટર થવું છે કે બહુ લણીએ ! વિગેરે રોજ કકળાટ મચાવે છે. વિદ્યાર્થી કાયર બની નોકરીએ ચડે છે. ત્યાં પણ સાદાધ કે સર્વાધના સંસ્કારેને અદ્દે પોતીશનના બાઉને આધીન બને છે. મહીને માંડ પંદર લાવે છે તે હુટ,

૨૨૮

શ્રી આરમાનાંહ પ્રકારા.

કોટ, પાટલુન, નેકટાઈ, શુજ અને ચેવા અનેક હીનજરૂરી ફેશનના ખર્ચમાં જ આવક પૂરી થાય છે. નિર્વાહ માટે દેવું કરે છે અને પણી એકએક અપ્રમાણિકતા સેવે છે. આદર્શહીન વિદ્યાર્થીની ભાવી દર્શાનું આ આજું ચિત્રમાત્ર છે. એની કહાણીઓ ડગલે ને પગલે મળી રહે તેમ છે. વિદ્રોહ ન્યાયાધીશો ન્યાયને ખાડારૂ ચીજની માઝે વેચે છે. સંસ્કારી ગણુત્તા વડીલો અને એરીસ્ટરો અસીલોને નીચોવવા કળ્યાઓ લાંબાય તેવી અવળી સંવાહ આપે છે અને સેવાના પ્રીરસ્તાનો દાવો કરતા ડાક્ટરો લક્ષ્મી લુંટવા માટે દ્વારાપાત્ર હરહીઓ સમક્ષ થમનું આચરણ કરે છે. આજની કેળવણીની પરાકાષ્ઠાએ પહોંચેલા આ લોડોનું આ આચરણ જેથા પણી લક્ષ્મીન આળવિકા માટેજ લેવાતી વિદ્યાના કેવા જેરી ફોંઝો પાડે છે તે કહેવા માટે શરૂદો પૂરતા નથી અને તેથીજ આને મારે આ સંદેશ સ્ફૂર્ણાવવાની જરૂર છે—‘વિદ્યાર્થી પોતાના જીવનની શરૂઆતજ સેવાના સ્વાતંગ્યથી કરે, આજાહી માટે મરી શ્રીટવાનીયે તાલીમ કેળવે, અને પણી આવા લક્ષ્યવાળી વિદ્યા જીવનના એકએક વિકાસ માર્ગ ખુલ્લા કરી, સુકિત તરફ લઇ જાય એમાં શક નથી.

અધિ સુનિયોનો એ સિદ્ધાંત-નિર્ણય છે કે—

“ વિદ્યા દદાતિ વિનયં વિનયા દ્યાતિ પાત્રતામ्;
પાત્રત્વાદ્ય ધન માન્નોતિ ધનાદ્ર્મ સ્તતઃ સુખમ् ॥ ૧ ॥

આ નાનકડો પણ ભારે ઉપયોગી લોકનો ભાવાર્થ-પરમાર્થ સારી રીતે સમજુ, તેનું શાન્ત ચિંતે મનન કરી, સ્વલ્પન વિકાસમાં ણાન ઉપયોગી થાય તેમ કરવું ચોગ્ય છે.

‘ ખરી વિદ્યા વિનય-નઅતા-મુહુતા શિખવે છે, અને મહ અલિમાન-ઉદ્ઘત અહુંકારને ગાળે છે. વિનય શુણુથી જીવ પાત્રતા-યોગ્યતા-લાયકાત પામે છે. પાત્રતા પામવાથી ન્યાયસર લક્ષ્મીની પ્રાપ્ત થાય છે. ન્યાયસર લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિથી તેને થથાસ્થાને વિનિયોગ-ઉપયોગ કરવાની બુદ્ધિ જાળે અને એમ વિવેકપૂર્વક પ્રાપ્ત લક્ષ્મીનો થથાસ્થાને વિનિયોગ કરવાથી ભાધક અંતરાયકર્મનો નાશ થવાથી આત્મક સુખની સહેલે પ્રાપ્ત થાય છે. ઉક્ત લોકમાં ખતાવેલ કમ સાહે અને સીધો છે. મારી ઉમેદ છે કે વિદ્યાર્થી બંધુઓમાં મારો આ સંદેશ જ્યાં પણ પહોંચી શકે તેવા સંઘળા વિદ્યાર્થીઓ હેશ, રાષ્ટ્ર અને ધર્મને સ્વાતંગ્ય મળે તે દિશામાં પોતાનું વિદ્યાર્થી-જહાજ કુશળતાથી હંકારશે ને સુણી થશે. ઈ.તિશામ.

સ્ત્રી વિભાગ વાંચન.

૨૨૬

સ્ત્રી વિભાગ વાંચન.

સ્ત્રી કર્તાવ્ય.

પ્રથમ વયમાં સુખ્ય કર્તાવ્ય સ્ત્રી કેળવણી લેવાનું છે, વધુ અવસ્થામાં પતિ સેવા, અને શુદ્ધાઙ્કરણ એટલે વડીલની આજાનું પાલન વગેરે બીજું કર્તાવ્ય છે. માતા અવસ્થામાં ગૃહકાર્યમાં કુશલતા, સહાયાર, પતિસહાય અને બાલરક્ષણ વગેરે બીજું કર્તાવ્ય છે અને વૃદ્ધાવસ્થામાં પુત્ર પુત્રીઓને શિક્ષણ આપવાનું તથા ધર્મકાર્ય સાધવાનું ચોથું કર્તાવ્ય છે. આ ચાર કર્તાવ્યનું વયાર્થ રીતે પાલન કરનારી સ્ત્રી અરેખરી સ્ત્રીરત્ન કહેવાય છે.

પ્રિય લગ્નિનીએ ! એ ચાર પ્રકારના કર્તાવ્યમાં પ્રથમ વયનું કર્તાવ્ય સ્ત્રી કેળવણી સંપાદન કરવાનું છે. કેળવણીને આત્મક કરનારી જેણ આ લોક તથા પરલોકનું હિત સાધી શકે છે. કેળવણીની કદમ્બાની કાંતાએ ધર્મ અર્થ અને કામના સુખદાયક ઇલોનો સ્વાહ લઈ સફગતિનું લાજન ઘને છે.

પ્રિય જેણો ! તમારા માંહેલી ધર્ણી જેણો કેળવણીનો અર્થ વાંચન તથા લેખનનું શિક્ષણ લેવું એવો સમજે છે, પણ તેમ નથી. કેળવણીનો અર્થ કેદ્ધપણું બાયતનું નિયમપૂર્વક જીવન એવો થાય છે. ઉત્તમ પ્રકારના પુસ્તકોના વાંચનનું હો, ધાર્મિક ડિયા તથા આચાર જાણવાનું હો, ચૂલ્હા આગળ એસી રાંધવાનું હો, ધરની અંદર ધાન્ય, વાસણુ-કૂસણુ, ફરનીયર અથવા બીજી હુરેક વસ્તુઓ જોડલી રાખવાનું કામ હો કે ધરનો હિસાબ રાખવાનું હો; એ કામોમાં અથવા બીજા કામોમાં ડહિપણુ-ચતુરાઈ તો જેઠાં એ ચતુરાઈ કેળવણી મેળવાથી પુષ્કળ આવી શકે છે અને તે કેળવણીની કદમ્બાની શિતળ છાયામાં રહેવાથી ગમે તેવું હુક્કર કાર્ય હોય તે પણ ધર્ણી સારી રીતે કરવાને શક્તિમાન થવાય છે.

પ્રિય જેણો, તમારું બીજું કર્તાવ્ય વધુ અવસ્થામાં કરવાનું છે. વધુ અવસ્થામાં રહેલી જેણો પોતાના પતિની સેવા સાથે વડિલ જનની લક્ષ્ણ કરવાની છે. સાસુ સસ્તરા વગેરે પતિશૃંહના સંબંધીઓને માતાપિતા સમાન ગર્ણી તેમની મરજી સંપાદન કરવી, ગૃહકાર્યમાં તત્પર રહેવું અને જર્બનો વિનય કરવો. એ

२३०

श्री आत्मानंद महाराज.

करण्णीथी उत्तम गृहिणी पोतातुं षीन्जुं कर्तव्य सारी रीते संपादन करी शके छे. आ कर्तव्यनी साथे ज्ञानथी सुशेषालित थयेली ४हेने पोताना गृहकार्यमांथी समय अचावी उत्तम प्रकारना धार्मिक तथा बोधक पुस्तके वाच्यवा अने तेमांथी बोध लष्ट पोताना आत्माने सुशिक्षित अनाववो—अे विहुणी ४हेन्तुं मुख्य कर्तव्य छे.

प्रिय घडेनो, आ प्रसंगे तमारे एटलुं थाह राखवानुं छे के, यौवनवय, गृहवैलव तथा इप ए त्रिपुरीना महमां तथावुं न जेइए; करण्णु के ए त्रिपुरी तमारा शीलइप अभूत्य रत्नने अंडित करवामां साधनइप थाय छे तेथी तेवे प्रसंगे शीलरत्ननुं तन, मन अने धनथी रक्षणु करवुं जेइए. प्रिय घडेनो, तमाडं परम आभूत्य शील छे. एटलुं ज नहिं पछु शील ए ज ज्ञवन अने सर्वस्व छे. शीलने अंडन करनारी कांताए। पोताना ज्ञवनने कबंडित करी हुर्गितिनु पात्र अने छे.

प्रिय घडेनो, जे तमने शृंगारनी शेळा भिय छाय तो ते लावशृंगार धारणु करजो. द्रव्यशृंगारनी विशेष अपेक्षा राखेशो नहिं. लावशृंगारथी तमे ज्ञवा सुशेषालित लागेशो तेवा द्रव्यशृंगारथी लागेशो नहिं. लावशृंगारमां शीलइपी रत्नालं कारने हुद्यपर धारणु करजो. ए अभूत्य अलंकारथी ग्राचीन ज्ञेन सतीए। पोतातुं अमर नाम आ आर्यावर्त पर राणी गयेली छे.

प्रिय घडेनो, त्रीन्जुं कर्तव्य एक माता तरीके अन्नववानी करज छे. माताइपे थयेली ४हेनोए पछु पोताना पतिनी तथा वडिल वर्गनी सविनय-सप्रेम आज्ञाए। उडाववी. अने पोताना पतिने तेना माता पिता तरक्क सदा अकिलभाव रहे तेवी योजना करवी. घडेनो, जे तमो स्वतंत्र गृहिणी थवानी लालसाथी वडील वर्गनी साथे एक मन न करो तो तमारा पति तमारा प्रेमना प्रवाहमां तथाउँने तेना माभापनी आज्ञा विद्ध वर्त्तना तैयार थाई जशो. आवां हुजरो छांतो चेतरक अनतां दृष्टिगोचर थाय छे, अने अनेक वृद्ध माभापोने पुत्रोए तेमना अनेक उपकारो भूली जै त्यलु हीधां छे.

पवित्र घडेनो ! माता तरीके तमाडं एक खरेखरुं कर्तव्य आल रक्षणु छे. आलकेनुं द्रव्य अने लाव अंनेथी रक्षणु करवुं ए ज्ञेन मातानी पवित्र करज छे. आलकेना शरीरनी संलाग राखवी ए द्रव्य रक्षणु छे. अने तेने साढं शिक्षणु आपवुं, तेनामां कोई जातनो हुर्गुणु न आवे तेनी संलाग राखवी, ए लावरक्षणु क्लेवाय छे. प्रिय घडेनो ! ए द्रव्य अने लाव अंने प्रकारे आलरक्षणु करी तमारे तमारी करज अहा करवानी छे. माता तरीकेनी जे ज्ञेनमहारी तमारापर रहेली छे, ते संभंधी पछु आपणु विचार करवानो छे. दौडिक शास्त्रमां लागे छे के,

સ્વી વિલાગ વાંચન.

૨૩૧

“ પિતુર્દ્શગુણ માતા ગૌરવેણાતિરિચ્યતે ” ।

“ બાલકમાં માતાનું વચન પિતાના કરતાં દશગણું વધારે છે. તમારી ભવિષ્યની સ્થિતિ સુધારવી એ આપણાં બાલકોના હાથમાં છે અને આપણા બાલકોને સુધારવા એ આપણું માતા તરીકેનું કર્તાંય હોએ આપણા હાથમાં છે—બાલ રક્ષણ અને બાલ શિક્ષણ એ પણ જાળવા જેલું છે. તે સંબંધમાં આગળ જણુવીશું.

પ્રિય જેણો, વૃદ્ધાવસ્થામાં પુત્રપુત્રીઓને શિક્ષણ આપવાનું તથા ધર્મ કાર્ય સાધવાનું ચાચું શિક્ષણ તમારે જનાવવાનું છે. આપણે સર્વ જાળીએ છીએ કે પૂર્વનાં ધર્માં શુલ્ક કર્મના ઉદ્ઘયથી મનુષ્ય ભવપ્રામ થાય છે. તેને માટે આપણું નૈન શાસ્ત્ર લખે છે કે, “ મનુષ્યયોનિમાં જન્મ થયો, તેમાં પણ શ્રાવક કુલમાં જન્મ થયો, શરીરે નિરોળી રહેલું, નૈન ધર્મની પ્રાસિ થલી અને ઉત્તમ શુરૂ વા ઉપહેશક નો યોગ થયો—એ ઉત્તરોત્તર અધિક પુન્યના યોગથી બને છે. ”

પ્રિય જેણો, તો તમારે ઉત્તમ કુલમાં જન્મ થયો છે, નેમાં પણ શુદ્ધ દેવ તથા શુરૂનો યોગ આપણું મળ્યો શકે તેમ છે, માટે આપણે આ ઉત્તમ સમય પ્રમાણમાં શુમાવવાનો નથી. પણ ધર્મના આરાધનથી સાર્થક કરવાનો છે. ને તે સર્વને બાલ્યવયથી માંડીને દરેક અવસ્થા ધર્મકરણી કરવાને ચોગ્ય છે; તથાપિ સાંસારિક ઉપાધિમાંથી મુક્તા થવાની અવસ્થા તે વૃદ્ધાવસ્થા છે, તેથી તે અવસ્થા સર્વ રીતે ધર્મ કરણી કરવાને વધારે અનુદ્રગ છે માટે તે અવસ્થાનો સહૃપ્યોગ કરવાને વૃદ્ધ માતાઓએ તન, મન અને ધનથી પોતાનું તે કર્તાંય અદ્દ કરવાને સહા તત્પર થવું જોઈએ.

પ્રિય ભગીનીએ, આ ચાર પ્રકારના કર્તાંયને સહા સમરણમાં રાખી તે પ્રમાણે વર્તન કરનારી જેણો પોતાના શ્રાવિકા જીવનને સર્વ રીતે સાર્થક કરી શકે છે. પ્રિય જેણો, પૂર્વના ધર્તિહાસનું સમરણ કરેલા નૈન સતીમંડલે અનેક પ્રકારનું ચાતુર્ય, સતીત્વ અને ધર્મત્વ દર્શાવ્યા છે, તે અપ્રતિમ છે. તેમનાં નિર્મલ નામો આર્ય ધર્તિહાસના મૃદ્ઘોને અત્યંત શોભા આપનારાં થઈ પડ્યાં છે; એટલું જ નહિં પણ ખીજુ આર્ય પ્રણાયોમાં ગાંભીર્ય સાથે દૃષ્ટાંત લેવા યોગ્ય થઈ પડ્યાં છે. નૈન બાળાઓનાં શીલ અને શોર્ય લર્દેલી હિંમતની વાત તો ધર્મ ડેકાણે લખાવાથી પ્રશસ્ત થઈ ગઈ છે. પરંતુ જેવા જરૂરી તો ભારત વર્ષના સર્વ ભાગોમાં શીલવતી અને ધર્મવતી ખીએ—જેણોએ પોતાનું સ્વીપણું ઉચ્ચ સાર્થક દર્શાવી સર્વ આર્ય પ્રણાને ચકિત કરી દીધી છે, અને પાછલી નૈન પ્રણામાં તે શ્રાવિકાએ ધર્મ અને સણાવતની છાપ સારી રીતે બેસારી ગઈ છે.

(ચાલુ.)

२३२

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેળવણીની સંસ્થાઓ:—

ડેઢ પણ સમાજ, ડામ, ધર્મ, પ્રજ્ઞ કે રાષ્ટ્રનો ઉક્કાર તેની કેળવણી ઉપર આધાર રાખે છે. આને ડેટલા વરદીઓ ચથયા કે ડેટલાં જમણું ચયાં એના કરતાં એણે કેળવણી માટે શું કહ્યું આ પ્રશ્ન બહુ જરૂરી છે. જે રાષ્ટ્ર-હેઠા કે ડામમાં પોતાની અભિષ્ટ સ્વતંત્ર કેળવણી નથી તેનો હાસ કું સમયમાં જ સમજ લેવો. આને હિન્હ પરવશ બનતું જતું હોય તો તેની સ્વતંત્ર કેળવણીનો અભાવ એ જ મુખ્ય કરશું છે. આપણામાં હજુ આ પ્રશ્ન બહુ જ ગૌણું સ્થાને છે. આપણામાં એક એવો પણ વર્ગ છે કે કેળવણીની સંસ્થાઓ સ્થપાય તેમાં સમાજની હાનિ સમજે છે, તેમને ઉજમણું, વરદીઓ, ઉપખાન, સ્વામી-વાત્સલ્ય કે સંધ નીકળે તેમાં જ માત્ર જીનશાસનની પ્રભાવના લાગે છે, પણ તેઓ કુમાર-પાળ અને વસ્તુપાદને ભૂતી જ્યા છે. એમણે જૈન સાહિત્યના પ્રચાર માટે શું કહ્યું? અને જૈન સાહિત્યને અમર રાખવા ડેટલા ભાંડારો લખાવ્યા છે તે કેમ ભૂતી જવાય છે? એ નથી સમજતું! હવે તે વખતે એવી રીતે સાહિત્ય પ્રચાર કરી કેળવણી વધારવાની પ્રણાલિકા હશે અને તે જરૂરી હતી એમ કષુલ કરી હવે અત્યારે પણ ઉજમણું, વરદીઓ, ઉપખાન, સ્વામી-વાત્સલ્ય કે સંધ થાય છે તેની સાથે સાથે જૈનોને કેળવણી મળે તે માટે પણ પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે. જેમ એમાં પુષ્ય હાંસલ થાય છે તેમ જૈનોના બાળકો સાચું ગાન પ્રાપ્ત કરે, સત્યમાર્ગ વળે અને પરમાર્થદીપાસક બની રહે તેમાં પણ એટલું જ પુષ્ય છે એટલું યાદ રહે તો બસ છે. ડેટલાએકનો વાંધો કેળવણી પ્રત્યે નથી અને કેદાનો વાંધો નજ હોય એમ કષુલ કરી લઈએ પણ તેમનો વાંધો અત્યારની આ જરૂર કેળવણી ધાર્મિક સંસ્કારોને નાશ કરનારી કેળવણી પ્રત્યે વાંધો છે. એમનો વાંધો કષુલ કરી લઈએ પણ સાથે એનાથી બચવાનો માર્ગ પણ શોખવો જ જેઠાં. અસુક રોગ પેડો એટલે માણુસને જેમ મારી ન નખાય તેમ એ અનિષ્ટ કહેવાતી કેળવણીની સાથે ખીલ અભિષ્ટ કેળવણી આપતી સંસ્થાને પણ શાંકાની નજરે નિહાળી તેને ચેષ્ટણ ન આપીએ એમ ન બનતું જેઠાં. ભૂલ હોય ત્યાં સુધારો કરાવો, સચનાઓ આપો, સાચે રસ્તે ચેટ તેને માટે ચોગ્ય માર્ગ નિર્માણ કરો. જનો અભ્યાસ કેમ તૈયાર કરો, પણ કેળવણીની સંસ્થાઓનો વિરોધ તો ન જ કરો. હવે આપણે લગાર ઉંડા ઉત્તરીએ. એક સાધનસંપત્ત જૈન પોતાના છાકરાને નવયુગની કેળવણી આપે છે. આપણી સમાજ પાસે સાધન ન હોવાથી અન્ય સમાજની બોર્ડિંગ, અત્રાલય, આશ્રમ કે હોસ્પિટમાં તે રહે છે ત્યાં ભણું છે. એ સંસર્જવશાસ્ત જૈન સંસ્કારોથી વિહીન બનતો જ્યા છે અને અન્તે બધી ધાર્મિક કિયાજોમાં હૃમ્યાગ માનતો જ્યા છે. અને એ જૈન મટી જરૂર એ નહિં મટે

શિખરપરથી દણ્ણિપાત.

૨૩૩

તો તેના છેઠરાંઝોમાં ધાર્મિક સંસ્કાર બિવ્બદુલ નહિં જ પ્રવેશ. યદિ તે જ વિદ્યાર્થી જૈન બોર્ડિંગ, ગુરુકુળ, ભાગ્રાતિય, વિદ્યાલય કે આશ્રમમાં રહી ભએયા હોત તો ધાર્મિક જરૂર સંસ્કાર પામત, ધાર્મિક કિયાઓ ઉપર ઇચ્છિવાળા રહેત, અમુક કરવું જોઈએ એમ પણ એને લાગત એને અમુક કિયા કરત પણ ખરો. હવે વિચારો કે આપણી સંસ્થામાં રહી વિદ્યાભ્યાસ કરે અને જૈન રહે તેમાં લાલ છે કે અન્યની સંસ્થામાં રહી વિદ્યાભ્યાસ કરી એ જૈન એને તેમાં લાલ છે ? પહેલામાં જ લાભ છે એમ કઢીયું તો પછી આપણી સંસ્થાઓની આવસ્યકતા છે એ પણ સહજ છે. આપણુંમાંથી ડેટલીએક વ્યક્તિત્વો એવું એલે છે કે લખે છે કે ગુરુકુલોએ બોર્ડિંગો સ્થાપનામાં પાપ છે. સાધુઓ તેનો ઉપદેશ ન આપે તેમાં આરંભ સમારંભ થાય છે માટે મહાન પાપ લાગે વગેરે વગેરે; પણ તેઓ લગાર ઉડા ઉત્તરીને જુદે એવી મારી ભલામણું છે — પ્રાર્થના છે. તમને એમ લાગતું હોય કે બોર્ડિંગો કે ગુરુકુલોમાં હજુ અમુક ભૂલો છે તેમાં હજુ અમુક ઉષુપો છે. તો ભૂલો સુધરાવો, ઉષુપો દૂર કરો. પણ બોડી અમણ્યામાં ન પડો. આવા ધાર્મિક સંસ્કારોમાં વિદ્યાભ્યાસ કરી તૈયાર થયેલ બાળક જરૂર અવિષ્યમાં જૈન તો રહેજું. એનેક ઉપાધિઓની પરવશતાર્થી કદાચ ધાર્મિક કિયા ન કરે પણ તેનું હૃદય જરૂર ડંખશે અને તેને કિયા કરવા પ્રેરણ. તેનું જીન તેના સંસ્કારો તેને પાપકર્મથી, ઉત્સર્વ ભાષણ્યથી, અનિન્યથી કે ઉક્ષતાધ્રથી તેને અચાયશે. તેને સાચો માર્ગ જરૂર અતાવશે. એને પરમ હિતોપાસક રહેવા દ્વારા કરશે. હવે આ પુણ્ય કોધિ રીતે ઉત્તરે તેમ છે ? અધાં કરતાં સમ્યક્તવતું દાન ચર્ચા જય તેમ છે. માટે વિરોધ કરનારાઓને નન્દ લાવે પ્રાર્થના છે કે તેમે તમારી જોખમદારી સમજો, સમજાજનું હિતાહિત વિચારો એને પછી એલો. બાકી અધાય છદ્રાચય છે. કાર્યકર્તાઓ પરમ જીના નથી બન્યા. યોગ્ય સ્યાનાઓ આપી તેમાં સુધારા વધારા કરાવો. આન્દે ગંધ કાલનો આર્થિક સમાજ ડેટલી કુચક્કદમ પ્રગતી સાધી રહ્યો છે. તેનાં ડેટલાં વિદ્યાલયો, ભાગ્રાતિયો અને ગુરુકુલો વિદ્યમાન છે, નિયમિત હજરોની સંખ્યામાં તેની વૃદ્ધિ થાય છે પણ સાથે તેને પોષણ મળે, તેની સમજના સંસ્કારો વધે તે પછી આર્થિક સમાજ અને તેની અહનીશ ચિંતા તેના નેતાઓ કરે છે અને તેને પોતાની સંસ્થાઓમાં જીન આપી અથવા પોતાના ઉપદેશકા દ્વારા જીન અપાની તેને દફ સંસ્કારી બનાવવા ડેટલા પ્રયાસો કરે છે તે જુદે. આપણે પણ નિયમિત પોકાર કરીએ છીએ કે નવ યુગની પ્રજા ધાર્મિક સંસ્કારોથી વિહીન અનતી જય છે, તે અભક્તાજી અનતો જય છે પણ એકજી પોકારથી શું જગતાનું હતું, એકજી પોકારો અરણ્ય રૂદ્ધ સમા વ્યર્થ જરો. આપણી ધરની ડેણ. વણ્ણીની સંસ્થાઓ ડેર ડેર સ્થાપના ઉપદેશ આપો, તેમાં તેને સાચો જૈન અને તે માટે વાતાવરચુ ઉપનનો અને પરમ આહૃત ભક્ત અને, અદ્ધાજી જૈન અને લાઘ્યો ઇપિયા ખર્ચી સંખ ઉજમણું ઉપનાન વગેરે એનેક સુરૂયો કરાવે તેરો દફ સંસ્કારી જૈન બનાવવા મથે.

તુલનાત્મક દણ્ણિ.

२३४

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુખ તથા શાંતિ.

ગતાંડ પૃષ્ઠ ૧૬૭ થી ચાલુ.

વિહુલદાસ મ્ર. શાહ બી. એ.

મનને એટલી અધી ઉચ્ચી રિથિતિએ લઈ જવું કે સુખ હુઃઅનું જ્ઞાનજ ન રહે એ સામાન્ય લોકોને 'માટે ઘણું' કહિન છે. તેને માટે ઘણું ઉચ્ચા પ્રકારના શિક્ષણું તથા વિચારો વિગેરની આવશ્યકતા છે. તે સાથે પોતાનાં ચિત્તને પણ હુમેશાં પ્રસન્ન રાખવું અને તેના ઉપર હુઃઅની કલુષિત છાયા ન પડવા હેવી એ પણ સહેલું ડામ નથી. જે લોકો હુમેશાં સંસારની જંગળમાં ફ્રસાઇ રહે છે તેને માટે હુમેશાં પ્રસન્ન ચિત્ત અને સુખી રહેલું તે વધારે કહિન છે. જે કે વાસ્તવિક દ્રષ્ટિએ જેઠાએ તો એટલું નિશ્ચિત લાગશે કે બાધ્ય પહારોને સુખની સાથે કોઈ પણ પ્રકારનો સંબંધ નથી, તો પણ કેટલીક બાબતો એવી છે કે જેનો સાધારણુંપે ચિત્તવૃત્તિ ઉપર ઘણોઝ પ્રભાવ પડે છે અને એને લધનેજ તેને સ્થૂલદ્રષ્ટિએ સુખ હુઃઅનું કારણું ગણુંવામાં આવે છે. એ બાબતોનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપવાની જરૂર લાગે છે. સહાચાર, પરિસ્થિતિ અને ડામના એ ત્રણ બાબતો એવી છે કે જેને આપણા સુખની સામે નિકટ સંબંધ છે. સહાચારની ઉપયોગિતા અને મહત્ત્વા વિગેરના સંબંધમાં આ લેખમાળાના શરૂઆતના લેખોમાં થાડું ઘણું કહેવાઈ ગયું છે. સહાચારનો સૌથી મહાન શુણું એ છે કે તે મનુષ્યને હુમેશાં સુખી રાખે છે અને તેને કહિપણ હુઃઅની થવા હેતો નથી. સહાચાર ને સુખની સાથે જે ઘનિષ્ઠ સંબંધ રહેલો છે તે કહિપણ વિચિચ્છ થઈ શકતો નથી. જે મનુષ્ય હુમેશાં સત્કર્મ કરે છે અને જેનું અંતઃકરણું હુમેશાં શુદ્ધ રહે છે તે કહિપણ હુઃઅની થઈ શકતો નથી. એ રીતે જે મનુષ્ય હુમેશાં નિઃસ્વાર્થભાવે પરોપકારમાં લાગ્યો રહે છે અને જે ધીજાનું ખરાળ નથી છિંછતો તે પણ સાથી સુખીજ રહે છે. જે મનુષ્ય પોતાની વિવેકયુદ્ધિ (Conscience) ની આજાઓ અને પોતાનાં કર્તવ્યાનું પાલન કરે છે તે પણ કહિ હુઃઅની રહેતો નથી. જેના આશય ઉચ્ચ અને ઉદ્ધાર હોય છે તથા જે સમદ્દરી હોય છે તેની પાસેથી હુઃઅ હુર ભાગે છે. એથી ઉદ્ધું જે મનુષ્ય હુરાચારી હોય છે, હુમેશાં કુકર્મેમાંજ ફ્રસાયકો રહે છે, સોની ધર્યાં કર્યા કરે છે અને ધીજાને તુકશાન કરવાના પ્રયત્નો કર્યા કરે છે, પોતાની વિવેકયુદ્ધિની હુલા કરે છે અને કર્તવ્ય પાલનનું ધ્યાન છોડી હે છે તેમજ પોતાનાં હુદ્ધય તથા વિચારાને હુમેશાં નીચ તથા સંકુચિત બનાવી રાખે છે તે હુમેશાં હુઃઅની રહે છે અને

सुख तथा शांति,

234

સ્વરૂપમાં પણ સુખ અથવા શાંતિ મેળવી શકતો નથી. એ જીતિ ને મનુષ્યની પરિસ્થિતિ સારી હોય છે તે ઘણે બાગે સુખી અને સંતુષ્ટ રહે છે. પરિસ્થિતિનો અર્થ આર્થિક તથા શારીરિક અવસ્થા, સારી ટેવો, મિત્રો, સંખધીઓ, વિદ્યા તથા જ્ઞાન કરવામાં આવે છે. જે મનુષ્યની પાસે તેની જરૂરીયત પુરતું યથેષ્ટ ધન હોય છે તે પોતાની કાર્યક્રમાનો યથેષ્ટ પૂર્ણ કરી શકે છે અને પરિણામે સુખી થાય શકે છે. કહાચ આપણી પાસે આપણી લોગોચા-ઓને તૃપ્ત કરવા માટે યથેષ્ટ ધન ન પણ હોય, તો પણ આપણામાં ધૈર્ય અને સંતોષ હોય છે તો- એ પણ આપણે સુખી રહી શકીએ છીએ. એજ રીતે શારીરિક અસ્વાસ્થા નિબંધનું ઉપર પણ ઘણે અંશે સુખનો આધાર રહેલો છે. આપણામાં એક કહેવત છે. જે નું પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા, મનુષ્યની પાસે ખૂબ ધનસંપત્તિ હોય, આત્મભર્તાનું પણ હોય, સારા સારા અનેક મિત્રો પણ હોય, પરંતુ તે ચોતે હુમેશાં રોગથ્રાસ્ત રહેતો હોય તો તેને સુખી થવામાં ધાર્થી હરકત ગણ્યાય છે. જે સમયે શારીરમાઝે તીવ્ર વેદના થતી હોય છે તે સમયે તેને ડોષ પણ પદાર્થથી સુખ મળી શકતું અન્યાન્યાની નથી. સારી ટેવો તો સહાચારમાં જ અંતર્ગત થઈ જાય છે, એથી તે પણ આપણા જીણને સુખી જનાવવામાં કંઈક મહદ્દુર્ય થઈ પડે છે. ડોષ પણ બુદ્ધિમાન પુરણ એહેલેથી માટે કહેવા કે માનવા કાઢિ પણ તૈયાર નહીં હોય કે ખરાબ ટેવો રાખીને પણ ડોષ મનુષ્ય સુખી અને પ્રસન્ન રહી શકે છે. સારા મિત્રોથી આપણું ડેટલું કંદ્યાણ સ થાય છે અને આપણું ને ડેટલું સુખ મળે છે તે સત્તસંગતિના મહત્વવાળા લેખમાં શી જતાવી ટેવામાં આપણું છે. સારા માણુસોનો સહ્યવાસ આપણું હુમેશાં સુખી છે. દ્વારામાં જ રાખે છે. પરંતુ જે આપણે ખરાબ લોકોની સંગત કરશું તો આપણો વી પોતાનો ડોષ આપરાધ હોય કે ન હોય તો પણ ડેવના ખરાબ લોકોની સંગતના અને આપણું કારણે જ આપણે ડોષને ડોષ વિપરીતિમાં ફૂસાધ પડવાના અને આપણું ને ઘણું હુંઘ લોગવાનું પડવાનું. સુખી જનવા માટે સારા કુદુંબ પરિવારની પણ અત્યંત આવશ્યકતા રહેલી છે. આ સ્થળો એ કહેવાની જરૂર નથી કે સારા પરિવારાના સંબળા લોકો સ જારમાં રહેવા છતાં સ્વર્ગતું સુખ લોગવે છે અને દુષ્પ પરિવારવાળા લોકો નરકની યાતનાએ અહિંયાજ લોગવે છે. વિદ્યા એ એક એવી વસ્તુ છે કે જે બીજી દ્વારાએ આપણું પ્રસન્ન તથા સુખી રાખે છે એર્ટલું જ નહીં પરંતુ વિપરીતિ તેમજ કષ્ટને સમયે પણ આપણું સુખી રાખે છે. અને જ્ઞાન તો આપણું હુંઘનો અનુભવ જ થવા નથી હેતું. જે આપણે એમ ધૂચાંત્રતા હોય એ કે સંસારમાં આપણે માટે કુચાંય પણ હુંઘનું નામ નિશાન પણ ન રહેલું જોઈએ, આપણે ચારે તરફ સુખ જ સુખ જોઈએ તો આપણે સંઘળાં કાર્યો છાડીને ડેવના જ્ઞાન ઉપાર્જન કરવું જોઈએ. સુખી જનવાનો એના કરતાં બીજો એક પણ ઉપાય સારી નથી.

૨૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપર પ્રાણે સુખનાં જેટલાં સાધનોતું વર્ષિન કરવામાં આવ્યું છે તે સધળા વિષે આ આખી લેખમાળા ફરમાન થથાસ્થાન ઘણું રહેવામાં આવ્યું છે, અહિયા તો માત્ર તેનું હિંહર્ષનજ કરાવ્યું છે. હવે પ્રસ્તુત વિષય સંબંધે થોડી એવી ભાગતો કે જેનો ઉદ્દેશ અગાઉ ક્યાંય પણ નથી કરવામાં આવ્યો તે વિષે થોડું કહીને આ લેખ અને તે સાથે આ ચાહું લેખમાળા પણ સમાપ્ત કરવામાં આવશે.

જે મનુષ્ય હુમેશાં સારા સારા વિચારોજ કર્યો કરે છે અને જેનાં મનમાં કહિ પણ ખરાણ વિચારો નથી આવતા તે હુમેશાં પ્રસન્ન ચિંતા અને સુખી જ રહે છે. રસ્તિને એક સ્થળે કણું છે કે “આપણે લોકો ઘણું કરીને એવી ફરીયાદ કર્યો કરીએ છીએ કે અમે સ્વતંત્ર નથી, અમારી પાસે સુખનું એક પણ સાધ્યાન નથી, અમારી પાસે ધન નથી, વિગેરે વિગેરે. પણ આપણામાં કોણું એવો છે કે જે એમ સમજે છે કે મને શાન્તિની આવશ્યકતા છે. જે તમે શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા હુંચિતા હો તો તેના જે ઉપાય છે, જેમાંથી એક તો તમારા હૃથ્યામાં જ છે. આંતે બીજો ઉપાય એ છે કે હુમેશાં મનમાં સારા વિચારો જ કરવા. દરિદ્રતાના હુઃખો વિનિર્દેશી ખચવા માટે આપણે સુંદર વિચારોના મોટા મોટા રહેલ બનાવી શકીએ છીએ” વાસ્તવિક રીતે જે મનુષ્ય હુમેશાં સારા સારા વિચારો કરે છે તેનો આત્મા હુમેંજું ધણ્ણા જ શાંત અને પ્રસન્ન રહે છે.

ખરાણ વિચારોથી ખચવામાં અને હુમેશાં પ્રસન્નચિત્ત રહેવામાં મનુષ્યને કુદરતના પ્રેમની ઘણી સહાય મળે છે. કુદરતની શોભા નિરખવાથી મનુષ્યને શાંતિ મળે છે એટલું જ નહિ પણ તેનું જ્ઞાન પણ નથે છે. એક વિદ્વાન મહાશયનું મનુષ્ય છે કે “આપણે કુદરત અને જીવનમાં, મનુષ્ય અને બાલકમાં, કાર્ય અને વિશ્રામમાં સર્વ સ્થિતિમાં અને સ્થાનોમાં જેટલું સૌંદર્ય વધારે જેઠાએ છીએ તેટલા વધારે આપણે ઈશ્વરની નાલુક જઈએ છીએ.” અને એ ઈશ્વરહર્ષનું જ પરમ સુખ છે. પરંતુ આજકાલ લોકોનો મોટો ભાગ પોતાના કામધંધામાં એટલા બધા ઇસાધ રહે છે કે તેઓને કહિ પણ કુદરતનું સૌંદર્ય નીહાળવાનો અવકાશ જ નથી મળતો અને એથી કરીને આપણે લોકો તેનું મહત્વ પણ ભૂલી ગયા છીએ. સૂર્યોદય અને સૂર્યોસ્તંનો દેખાવ, આડ પાન, ઝળ કુલ, પર્વતો, નહીએ, મેહાનો, પક્ષીઓનાં મધુર કલરવ વિગેરે એવી બાબતો છે કે જે તરફ આપણે જરા ધ્યાન દ્યાએ તો આપણું મન આપોઆપ તેની તરફ એચાવા લાગે છે અને તેના પર શ્રોદ્ધ વિચાર કરતાં આપણને અનંત સુખ, શાંતિ અને શિક્ષણની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. હુઃખી જર્જરિત થઈ ગયેલા મન તેમજ આત્માને સુખી અને અવિષ્ટ કરવામાં કુદરતી સૌંદર્ય અમૃતતું કામ કરે છે.

સુખ તથા શાંતિ.

૨૩૭

અનેક લોકો હિંદુ રાત સુખ અને આનંદની ચિંતામાં જ પડ્યા રહે છે અને યથાસાધ્ય એની પ્રાપ્તિ માટે પ્રયત્નો કર્યો કરે છે, પરંતુ એનું પરિણામ ઘણું કરીને ઉલદું જ આવે છે, તે લોકો એટલું નથી જાણતા કે જે મનુષ્ય સુખની પાછળ બહુ જ પડે છે તેનાથી સુખ ઘણું કરીને ફર જ રહે છે. છતાં જે આપણે સુખ-પ્રાપ્તિનું ધ્યાન છોડી ફરજે તો ઘણું કરીને સુખ પોતે આપણુને મળવા આવે છે. હુમેશાં સુખની ચિંતામાં જ વ્યથ રહેનાર મનુષ્ય કરતાં જે મનુષ્ય સુખનો કહિ વિચાર પણ નથી કરતો તે વધારે સુખી છે. જે મનુષ્ય હુમેશાં સુખની ચિંતામાં જ રહે છે તે ઘણું કરીને મોહ, પ્રપંચ, દોષ વિગેરમાં ફસાઈ જાય છે અને તેનો ઉદ્દેશ્ય કહિ પણ સિદ્ધ થતો નથી. સુખની શોધમાં ને શોધમાં તે એવે માર્ગે ચઠી જાય છે કે જ્યાં હુઃખ સિવાય કશું નથી મળતું. બીજી વાત એ છે કે સુખ એવી સ્થિતિએ પહોંચ્યાથી નથી મળતું કે જે સ્થિતિએ મોટા મોટા ધનવાનો અને ખુદ્દિમાનો જ પહોંચ્યી શકે છે. જે સ્થિતિએ એક સાધારણ મનુષ્ય ઘણી જ સહેતાઈથી પહોંચ્યી શકે છે અથવા રહે છે તે સ્થિતિમાં જ સૌથી વધારે સુખ રહેલું છે. સુખનાં સાધનો તો ઘણે ભાગે સધળા લોકોની પાસે જ હોય છે. તેનાં નવાં નવાં સાધનો શોધવાના વ્યર્થ પરિશ્રમ કરવાની જરૂર નથી, પરંતુ જે સાધન પહેલેથી પ્રાપ્ત થયા હોય તેનો લાલ ઉઠાવીને સુખી બનવું જોઈએ. અનેક લોકો પોતાને પ્રાપ્ત થયેલાં સાધનોને પુરેપુરે ઉપયોગ કરતા નથી અને નવાં નવાં સાધનો ફેલાઈ શોધ્યા કરે છે. એવા મનુષ્યોને સુખને બદલે હુઃખ જ મળે તો એમાં શું આશ્રય ? ત્યારે એજ ચોગ્ય છે કે મનુષ્યે નવાં નવાં સાધનોની પ્રાપ્તિનું ધ્યાન છોડી હેવું જોઈએ અને જે સાધન તેને પહેલેથી પ્રાપ્ત થયેલ હોય તેનો લાલ ઉઠાવીને સુખી બનવું જોઈએ. જંગલમાં ઉડતા પક્ષીઓને છોડીને આકાશમાં ઉડતા પક્ષીઓની પાછળ હોડવું એ મૂર્ખતાનહીં તો બીજું શું ? આપણે હુમેશાં સધળી આખતોથી સુખી રહેવાને તૈયાર રહેવું જોઈએ.

સુખી થવાનો સૌથી સારો એક બીજો પણ ઉપાય છે. તે એ છે કે આપણી આશાઓ, ઈચ્છાઓ વિગેરેને હુમેશાં વશ રાખવી. જે મનુષ્ય ઘણી આશાઓ અને ઈચ્છાઓ રાખ્યા કરે છે તેને પ્રાયે કરીને હુઃખી જ રહેલું પડે છે. તેની સધળી ઈચ્છાઓ અને આશાઓ પુરી થશો નહીં એરલે પરિણામે તે હુમેશાં ચિન્તાતુર, હુઃખી અને નિરાશ જ રહેવાનો. એક વિક્રાનના મત પ્રમાણે ઈચ્છાઓ ત્રણ પ્રકારની હોય છે. એક તો પ્રાકૃતિક અને આવશ્યક; બીજી પ્રાકૃતિક પણ અનાવશ્યક; અને ગ્રીજા અપ્રાકૃતિક અને અનાવશ્યક, જે ઈચ્છાઓ પ્રાકૃતિક અને આવશ્યક હોય છે તેની પૂર્તિ કોઈપણ પ્રકારની સુશકેલી અથવા અર્થ વગર ઘણી સહેતાઈથી થાય છે. જે ઈચ્છાઓ અથવા આવશ્યકતાઓ કેવળ પ્રાકૃતિક હોય છે, પણ આવ-

૨૩૮

આ આતમાનંદ પ્રકારા.

શ્વક નથી હોતી તેની પૂર્તિને માટે પણ વધારે સુશકેલી નથી પડતી. કેમકે તે પ્રાકૃતિક હોય છે અને તેની પૂર્તિ કુદરત પોતે જ કરે છે. એવી આવશ્યકતાએ ઘણી થાડી હોય છે, સહેલાઈથી પુરી પડાય છે, અને મનુષ્યને સારી રીતે સંતુષ્ટ પણ કરે છે. પરંતુ જે ઈચ્છાએ થીલકુલ અસ્વાસાવિક અને અનાવશ્યક અથવા નિરર્થક હોય છે તેની હુદ હોતી નથી તેમજ પૂર્તિ પણ થતી નથી. અને એ ઈચ્છાએને કારણે જ મનુષ્ય હુમેશાં હુઃખી રહે છે. જે મનુષ્ય સુખી થવા ઈચ્છતો હોય તેણું આવી ઈચ્છાએથી હુમેશાં બચી રહેલું જોઈએ, એટલું જ નહિ પણ પોતાની આવશ્યકતાએ તથા ઈચ્છાએ બને તેટલી થાડી રાખવી જોઈએ. એક મહા પુરુષનું કથન છે કે “જે મનુષ્યની જરૂરિયાતો જેટલી એધી હોય છે તે મનુષ્ય તેટલો ઈશ્વરની નાણક છે એમ જેમજલું.” તો એ ઈશ્વરની સમીપતાથી વધારે બીજું કયું સુખ છે? તમારા મનને વશ રાખો અને તમારી જરૂરિયાતો ઘયાડો. એટલે તમે ઈશ્વરની નાણક અને એવી સ્થિતિએ પહોંચી જશો કે જ્યાં તમને પરમ સુખની પ્રાપીત થશો. તથાસ્તુ!

સમાસ.

વર્તમાન સમાચાર.

ગુજરાનવાલા (પંનાય) જૈન ગુરુકુળ.

પંનાયના આ જૈન ગુરુકુળે વણું વર્ષમાં સારી પ્રગતિ કરી છે. અત્યારે તે તેનું જીવન થધ પડ્યું છે. જૈન ધૂવકોભાઈ ડેળવણીના અંકુરો સ્વરાચ્યા છે; તેનો વિકસણમ ધીમી ચાસે આગળ વધતો જાય છે. ગયા માસની તા. ૮-૬-૧૦ ના રોજ આ સંસ્થાએ ગોતાનો ત્રીજો વાર્ષિક મહોત્સવ ઉજવ્યો છે. તા. ૮ મીએ સભા મળી હતી, પ્રમુખશ્રી લાલા આખુરામજી નૈન-ભી. એ. એલ. એલ ભીએ પંનાયનો જૈન સમાજ શિક્ષણમાં ડેટલો પણત છે તે સમજારી અને આ જૈન ગુરુકુળ પ્રેમ સંપાદન ડેમ કરી શક્યું તે જાણુંની શારીરિક ડેળવણીની અગત્ય જાણુંની હતી. ત્યારબાદ વિદ્યાર્થીઓએ વ્યાયામનાં પ્રયોગો કરી બતાયા હતા, રાત્રિના અક્તમંઞળા, કાર્ય-વાહકો અને વિદ્યાર્થીઓએ નગર કીર્તન કર્યું હતું. ભીજા દિવસે, બંધુ વારચંદ રામવળ ગાંધીનો ફોટો મુલ્લો મુક્કવાતી કિયા કરી હતી. વિદ્યાર્થીઓએ તૈયાર કરેલ વસ્તુનું પ્રત્યાન ખુલ્લું મુક્કવામાં આવ્યું, નેમાં હાથે કાંઠી તૈયાર કરેલ વસ્તો, બંગારીઓ, દીયરાચીડીન, અમૃતધારા, ગંધુકદી વગેરે ઔષધો, તેદો, સાખુઓ વગેરે હતું. ડેટલાક અધુંગોએ તે અરીદી વધ, ડેટલાક નાંદો એઢર આપ્યો. જર્મન આવિકા મીસ ફોઝે-સુલદાઅહેનનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું, અપેરના વાર્ષિક રીપોર્ટ રજુ કરવામાં આપ્યો. શીમહ નિયયવલાસુરિશ્વરનો પ્રેરણ્યાત્મક સહેશા વંચાયો. રાત્રિના વિદ્યાર્થીઓએ વિવિધ ભાષાઓમાં વિવેચનો કર્યો. ત્રીજો દિવસે તા. ૧૦ મીએ સુભાદ્રાહેનનું વાખ્યાન હતું, ત્યારબાદ સરિજોનો સંધ પ્રત્યેનો સહેશા વંચાયો, જેથી

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨૩૯

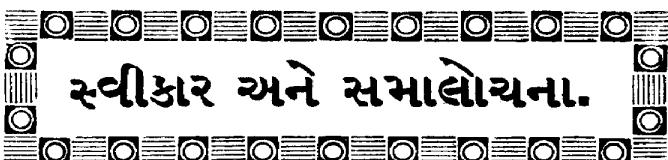
સ્થાનિક કલેશની શાંતિ થઈ. રત્નિના વિદ્યાર્થીઓએ નાટ્ય પ્રયોગ કરી જતાયા. કાર્યવાહકોએ કેટલીક વસ્તુની આવશ્યકતા જણાવતાં લગભગ હો. એ હજારથું ઇંડ થતાં તેનો સારો જવાબ મળ્યો, આપણો નશે દિવસનો. કાર્યક્રમ ઉજવાયો. આ વર્ષે (હો. ૨૬૦૦૦) હજાર મંજુર થતાં (૬૦) વિદ્યાર્થીઓને સ્થાન આપવાનું સંસ્થાએ જાહેર કર્યું. નૈન સમાને આ સંસ્થાની દરેક જરૂરીઆત પુરી પાડવાની જરૂર છે; અમો તેની ઉજાતિ ધર્ઘણીએ છીએ.

કૃણવણીને ઉત્તેજન.

શેઠ ધરમચંદ ઉદ્દેશ્યંદ નૈન એનયુક્લિશન ઇંડ તરફથી સને ૧૯૨૮ ની સાલમાં નીચે મુજબના વિદ્યાર્થીઓને (૧૯૨૦૦) ની લોન મંજુર થઈ છે—

- ૧૦૦૦) મણીલાલ માણ્યુક્લાલ શાહ. બી. ડેઅ.
- ૧૫૦૦) બાવચંદ ગાંડાલાલ દોસી. બી. ડેઅ.
- ૧૫૦૦) અંબાલાલ જેઠાલાલ શાહ. એમ. બી. બી. એસ.
- ૫૦૦૦) કૃવાબાઈ મગનલાલ શાહ મેનચેસ્ટર વીવિંગ.
- ૬૦૦૦) લક્ષ્મીચંદ ચે. દમાણી. છલેકટ્રીક એનજીનીયર લાંડન.
- ૧૦૦૦) અખાસાઈ કરતુરચંદ શાહ બી. ડેઅ એકમ્પ્યુઅલી.
- ૨૦૦) અમીચંદ ચત્રલુજ શાહ. એલ. એલ. બી.

(૧૯૨૦૦)

૫ વીરબ્ધો-૬ મહાત્માદિપહારી-૭ અભયકુમાર અને રાહુલ ચેદ્દાણા—આ ચાર ખુડી તેના લેખક અને પ્રકાશક ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ તરફથી જેટ મળેલ છે. બાળ અંથાવળાના આ પુસ્તકો નૈનાં ભાગસાહિત્યમાં ઉમેરો. કરી રહેલ છે, એણા મૂલ્યે સરલ ભાષામાં સુંદર પ્રકાશન થાં રહેલ છે. દરેક મા-ધ્યાપોએ પોતાના પાળકોના હાથમાં આ અંથમાળાની દરેક ખુક પણ પાઠ માટે સુકવી જોઈએ. ભળવાનું ટેકાણું પ્રકાશક ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ અંથાવળી-કાર્યાલય-ભાનપુર અમદાવાદ. કિંમત દરેકનો સવાાનો.

શ્રી અાત્માનંદ નૈન શિક્ષાવદી—તીજે ભાગ. પ્રકાશક શ્રી અાત્માનંદ નૈન સભા-અંબાલા. પંચાંદી હિંદુલાપાના જાણકાર બંધુઓએ અને ત્યાંના નિવાસી માટે હિંદી ભાષામાં તૈયાર કરેલી આ ખુક શાળામાં ચલાવવા લાયક બનાવેલ હોયાદી શિક્ષણની ગરજ સારે છે. આગલા એ ભાગની જેમ આ તીજે ભાગ પણ અનેક ઉપયોગી વિષયો-નિતીઓએ ધતિહાસ

૨૪૦

શ્રી જ્યોતિરમાનંદ પ્રકાશ.

સામાન્યજ્ઞાન, સૂત્રો અને કાવ્ય વિલાગ એ પાંચ વિલાગથી બહુ જ સરળ ઉપયોગી અને જાણ્યા ચોંચ વિવિધ વિષયથી અરપુર છે, તેથી આ ખુલ્ટું શિક્ષાવલી એ નામ સાર્થક કર્યું છે. કિંમત આદ આના.

શ્રી નૈન સસ્તુંસાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલયનો પહેલો વાર્ષિક રીપોર્ટ—સાતે ૧૯૨૮-૨૯ મેનેજર વેલાલાઈ પ્રાણલાલ શાહ-કલોલ સરતું પ્રગટ કરી પ્રચાર કરવાના હેતુથી આ કાર્યાલયનો જાંન થયેલ જાણ્યા છે. કાર્યાલયની આ શરીરાત છે, તેના મેનેજરના અવિષ્યના અભિવાસો તેની પ્રગતિ માટે હીક જાણ્યા છે. દરેક ડોમ સમાજ વર્ગેરેમાં સાહિત્ય વિકાસના આવા પ્રયત્નો આવકારદાયક છે. રીપોર્ટ વાંચતા હિસાબ ચોખવટવણો છે. અમો તેની આખાડી ઘરછીએ છીએ.

શ્રીમતી દીવાળી ઘેણના સ્વર્ગવાસ.

આ સભાના સ્વર્ગવાસી સુરખી (પેટ્રન) શ્રીયુત વોરા હઠીસંગ જવેરચંદના સુપલી દીવાળીબાઈ થોડા વખતની બિમારી લોગવી ફાગણુ વહી ઉ શુરૂવારના રોજ પંચત્વ પાર્યા છે. બંધુ શ્રી હઠીસંગ આ સભાના પેટ્રન હતા. સભા ઉપર તેમનો સંપૂર્ણ પ્રેમ અને લાગણી જે હતી તે તેમની હૈયાતિ પછી શ્રી દીવાળી ઘેણે છેલ્લી ઘડી સુધી સાચવી રાખેલ. શ્રી દીવાળી ઘેણે પોતાના પતિના સ્વર્ગવાસ પછી પણ અત્રેના નૈન સંધમાં, તેમની જાતિમાં અને બ્યવહારમાં તેમના મરહુમ પતિની કીર્તિ સાચવી રાખી હતી બંદે વધારે કર્યો હતો. તેએ સ્વલાયે સરલ, નીતિનસાર, ધર્મશ્રદ્ધાળુ, ઉદાર અને બ્યવહારકુશળ હતા. અત્રેના શ્રાવિકા સસુધાયમાં તેમની જોટ પડી છે. આ સભા ઉપર તેમનો સંપૂર્ણ પ્રેમ હતો. અને શ્રી હઠીસંગસાઈના તરફથી આ સભાની ઉજવાતી વષંગાંઠના ફાગામાં "હેન દીવાળી-બાઈ તેટલોઝ રસ અને આનંદ તથા શુર્ખાંતિમાં લેતા હતા, જેથી આ સભા પણ તેમના સ્વર્ગવાસથી અત્યંત હિલગીર થયેલ છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અગંડ શાંતિ પ્રાસ થાયો. તેમ ધર્મછી, શ્રીમતી મોતીઘેણ તથા હેમઘેણ તેમના પગલે ચાલી આ સભા ઉપર પ્રેમ રાખવા સાથે શેઠશ્રીની કીર્તિમાં વૃદ્ધિ કરે એમ અંત: કરણુપૂર્વોક ધર્મછીએ.

સુંદર ઝોટાયો (છભીયા).

કવકતાવાળા નથમલ ચાંડલીયા ઝોટાયાછે હાલમાં વિવિધ રંગોથી તૈયાર કરાવેલ સુંદર ઝોટા મનોહર અને આંક્ષેપ બહાર પાડ્યા છે, કે ને જોતાંજ ખરેખર ભક્તિરસ ઉલ્લાસ ગયા સિવાય રહેતો નથી.

નામ.	સાઈઝ.	કીંમત.	નામ.	સાઈઝ.	કીંમત.
શ્રી ડેસરિયાળ મહારાજ	૧૫x૨૦	૦-૮-૦	પદ્મલેશ્વા સમજણું સહિત	૧૫x૨૦	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સોળસવમા સાર્થ	,,	૦-૮-૦	શ્રી જુનહસુરિણ (દાદસાં)	,,	૦-૬-૦
મહુંબિંદુ દણ્ઠાંત સમજણું સહિત	૦-૬-૦		શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર	૧૬x૧૨	૦-૪-૦
૧ શ્રી મહાવીરસ્વામી			સમજણું સહિત.		
૨ શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ			૧૫x૨૦ પુનાવાળાના પ્રકટ થયેલ		૦-૮-૦
સમેત શિખરતીર્થ ચિત્રાવલી રૂ. ૨-૮-૦			"		૦-૧૦-૦

શ્રી જૈન જ્યાત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ઝાહેર ખર્ચ

જે શહેર યા ગામમાં શુભારે એકસો (૧૦૦) ધરે જૈનોના હોય અને ત્યાં જૈનની જાહેર લાઘુકેરી—કે રાનકંડાન હોય તેવા ગામમાં યા શહેરમાં લાઘુકેરી (પુસ્તકાલય)—લાંડારકરવા માટે એક મુનિ મહારાજ આસલા મારકૃત પોતાના સંગૃહીત, અભ્યાસ કરવા માટે એકદા કરેલ) જૈન દસ્તલાખીત પ્રતો—અને છાપેલ અથ્વા અર્પણું કરી દેવા માંગે છે, તેથી તે ગામના શ્રી સંદે આ સભાને લખી જણાવવું, જેથી તે મુનિરાજની આત્મ સુજગાની શરતો લખી મોકલવામાં આવશે, તે પ્રમાણે નક્કી થતાં ઉક્ત મુનિમહારાજની સંમતિથી અર્પણું કરી દેવામાં આવશે.

શ્રી જૈન જ્યાત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના આહોટાના ચાલુ સાલનાં

નીચેનાં પુસ્તકાનું વી.૦ પી.૦ કરવાનું શરૂ થઈ ગયેલ છે.

અમારા માનવંતા આહોટાએ તે સ્વીકારી લેવા ટૂપા કરવી.

૧ રધુલીભદ્રની નોકા.	૩ ચંપકાશેણી કથા.
૨ ચિત્રસેન પદ્માવતી.	૪ શ્રી અનંદરા પાર્શ્વનાથ ચરિત.

લવાજમના રૂ. ૩) પોસ્ટ ખર્ચના ૦-૧૦-૦ મળી રૂ. ૩-૧૦-૦ તું વી.૦ પી.૦ દર સાલ સુજગ કરેલ છે. વી.૦ પી.૦ પાછું મોકલી અમને નકારો પોસ્ટખર્ચ ન થાય તે ધ્યાનમાં લેશો.

અમાવતી સાલમાં પૃષ્ઠ સંખ્યામાં વધારે કરવાને છે.

અત્યાર સુધી રૂ. ૩) ના લવાજમનાં ૧૦૦૦ પાનાનાં ૩/૪ પુસ્તકા અપાયાં છે ને હવે તેજ લવાજમના આવતી સાલથી ૧૨૦૦ પાનાનાં પુસ્તકા આહોટાને મળશે. નવા થનાર આહોટાને રૂ. ૦-૮-૦ ની રીકોટ બીડી આહોટમાં દાખલ થવા નિનાંતિ છે. કોઈ પણ જતનાં ધર્મનાં પુસ્તકો અમ રી પાસેથી મળશે. લખો:- શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા. રાધનપુરી બજર—ભાવનગર.

મૃત્યુનો ભય.

“ પૂર્વલેમાં મૃત્યુ પછી આત્માનું બવિષ્ય શું હોય છે એને વિષે મતલેદ
હતો, પણ મૃત્યુ એ આવશ્યક અને કુદરતી રીતે મળેલો આરામ છે એને વિષે
તે બધાને એકમત હતો. તેઓ એમ માનતા હતા કે મૃત્યુથી ભયબહિત થવું
એ એક પ્રકારનો રોગ છે. આ જાનીએ વળી એમ પણ કહેતા કે મૃત્યુ જ એક
એવા પ્રકારની વસ્તુ છે કે જે વર્તમાનમાં આપણુને હુઃખ દેવાને સર્વથા અસમર્થ
છે, કેમકે આપણે જ્યાં લગી હૃયાત છીએ ત્યાંલગી મૃત્યુની હૃયાતી હોઈ જ ન
શકે. જેમ જીવરાહિ ઉપાધિયો જીવતાં આપણુને હુઃખ દ્રદ્ધ શકે છે તેમ મૃત્યુનો
કલેશ હૃયાતીમાં હોઈ જ ન શકે. જ્યાં મૃત્યુ છે ત્યાં આપણે નથી. કેટલાક એમ
માને છે કે જન્મ પછી મૃત્યુ આવે છે, આ જોટી માન્યતા છે. મૃત્યુ જન્મ
પહેલાં પણ હતું, એટલે મૃત્યુ અને જન્મ, જન્મ અને મૃત્યુ એ યુગલ હુમેશાને
સાડ કાયમની વસ્તુ છે. જે મીણુંબતીને આપણે ઓલવી નાખીએ છીએ તે
આપણે તેને પ્રગટાવી તેના પહેલાં જેવી હતી તેવી પાછી થઈ રહે છે. એજ
પ્રમાણે મરણ પામેલ મનુષ્યને વિષે સમજી લેવું. મનુષ્ય પણ જન્મયા પહેલાં
જેવો હતો તેવો મૃત્યુ પછી થઈ રહે છે. આ સ્થિતિ હુઃખદાયક નથી, પણ
સુખદાયક છે. એથી મૃત્યુ એ બધાં હુઃખોનું નિવારણ છે. એમ સમજવું ઘટે
છે. કાં તો મૃત્યુથી સુખમાં વૃદ્ધ થાય છે, અથવા તો હુઃખનો અન્ત તો આવે જ
છે. મૃત્યુ ગુલામને બંધનમાંથી છોડાવે છે, જેલનો હરવાળો જોવે છે, વેદના-
એને શાંત કરે છે, ગરીબના તરફકાટનો અંત લાવે છે; અરે, એ તો કુદરતે
બદ્ધાલી ઉત્તમ લેટ છે. બધે એ મનુષ્યને સર્વથા ચિન્તામુક્ત કરે છે. અને
કદાચ એને આપણે હુઃખદાયક બનાવ સમજુએ તો પણ તેનો અર્થ એટલો જ
ના કે જે જન્મવાટ આપણે લોગવી લીધી તેનો અન્ત આવ્યો? મૃત્યુને
આપણે લેટવા તૈયાર થઈએ અથવા તેનાથી ભાગીએ તે એક રીતે શાપ
અથવા તો અપશુકન છે એમ માનવાનું કશું કારણ નથી. કેમકે પેઢી મીણુંબ
તીની માઝક આપણે તો જેવા હના તેવા થઈ રહેનાની વાત છે, એતો આપણુને
બનાવતી વળતે જ કુદરતે આપણે સાડ જે કાયદો વડી મુક્યો એ કાયદાને
અનુસરવાની વાત થઈ. તેથી ડરવું શું? ”

“ બુરોપીય નીતિનો ધતિહાસ ” માંથી